BENDROJO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2011 m. gegužės 24 d. *

Sujungtose bylose T-109/05 ir T-444/05

Navigazione Libera del Golfo Srl (NLG), ankstesnis pavadinimas *Navigazione Libera del Golfo SpA*, įsteigta Neapolyje (Italija), atstovaujama advokatų S. Ravenna, ir A. Abate,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą P. Costa de Oliveira ir V. Di Bucci,

atsakovę,

palaikomą

Italijos Respublikos, iš pradžių atstovaujamos I. M. Braguglia, padedamo *avvocato dello Stato* M. Fiorilli, paskui M. Fiorilli ir R. Adam, galiausiai, *avvocato dello Stato* I. Bruni,

* Proceso kalba: italų.

Europos Sąjungos Tarybos, atstovaujamos B. Driessen ir A. Vitro,

į bylą T-444/05 įstojusių šalių,

ir

Caremar SpA, įsteigtos Neapolyje, iš pradžių atstovaujamos advokatų M. Roberti, A. Franchi ir G. Bellitti, vėliau advokatų M. Roberti, G. Bellitti ir I. Perego,

į bylas T-109/05 ir T-444/05 įstojusios šalies,

dėl prašymo panaikinti Komisijos 2005 m. vasario 3 d. Sprendimą D (2005) 997 ir 2005 m. spalio 12 d. Sprendimą D (2005) 9766, kuriais atsisakoma ieškovei leisti susipažinti su tam tikrais duomenimis, kurie nepakartojami 2004 m. kovo 16 d. Komisijos sprendimo 2005/163/EB dėl valstybės pagalbos, kurią Italija išmokėjo laivybos kompanijoms *Adriatica, Caremar, Siremar, Saremar* ir *Toremar* (*Tirrenia* grupė) (OL L 53, 2005, p. 29), paskelbtoje versijoje,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas O. Czúcz, teisėjai I. Labucka ir K. O'Higgins (pranešėjas),

posėdžio sekretorius J. Palacio González, vyriausiasis administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2010 m. birželio 1 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Teisinis pagrindas

1 EB 255 straipsnyje nustatyta:

„1. Visi Sąjungos piliečiai ir visi fiziniai ar juridiniai asmenys, gyvenantys ar turintys registruotą buveinę valstybėje narėje, turi teisę, laikydamiesi pagal šio straipsnio 2 ir 3 dalis nustatytinų principų bei sąlygų, susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais.

2. Bendruosius principus ir visuomenės arba asmens interesais grindžiamus apribojimus, reglamentuojančius šią teisę susipažinti su dokumentais, per dvejus metus nuo Amsterdamo sutarties įsigaliojimo 251 straipsnyje nurodyta tvarka nustato Taryba.

3. Kiekviena pirmiau nurodyta institucija savo Darbo tvarkos taisyklėse išsamiau išdėsto konkrečias savo dokumentų prieinamumo nuostatas."

2 EB 287 straipsnyje nustatyta:

„Bendrijos institucijų nariai, komitetų nariai, Bendrijos pareigūnai ir kiti tarnautojai, netgi nustoję eiti savo pareigas, neturi teisės atskleisti informacijos, kurią jie yra

įsipareigoję saugoti kaip tarnybinę paslaptį, ypač informacijos apie įmones, jų verslo ryšius ar sąnaudų sudedamąsias dalis.“

3 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 336) apibrėžiami teisės susipažinti su šių institucijų dokumentais, nustatytos EB 255 straipsnyje, principai, sąlygos ir ribos.

4 Pagal Reglamento Nr. 1049/2001 1 straipsnio „Tikslas“ a punktą šio reglamento tikslas yra „nustatyti EB 255 straipsnyje numatytos teisės susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais principus, sąlygas bei visuomenės ar privačių interesų sąlygojamus apribojimus, kad būtų užtikrinta kaip galima platesnė susipažinimo su dokumentais galimybė“.

5 Šio reglamento 2 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Bet kuris Sąjungos pilietis ir bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, gyvenantis ar turintis registruotą buveinę valstybėje narėje, turi teisę, laikydamasis šiame reglamente nustatytų principų, sąlygų ir apribojimų, susipažinti su institucijų dokumentais.“

6 Pagal šio Reglamento Nr. 1049/2001 3 straipsnio a punktą šiame reglamente „Dokumentas“ – bet kuria forma (parašytas ant popieriaus, elektroninėje laikmenoje arba garso, vaizdo ar audiovizualiniame įraše) pateiktas turinys, susijęs su į institucijos atsakomybės sferą įeinančia politika, veikla ir sprendimais“.

7 Pagal šio Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnį, kuriame apibrėžiamos išimtys iš teisės susipažinti su dokumentais, nustatoma:

„<…>

2. Institucijos nesuteikia galimybės susipažinti su dokumentais, dėl kurių atskleidimo nukentėtų apsauga:

— komercinių fizinių arba juridinių asmenų interesų, įskaitant intelektinės nuosavybės,

— teismo proceso ir teisinės pagalbos,

— inspekcijų, tyrimų ir audito tikslų,

nebent atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas.

<…>

4. Kalbant apie trečiųjų šalių dokumentus, institucija konsultuojasi su trečiąja šalimi, siekdama nustatyti, ar taikytina išimtis, numatyta šio straipsnio 1 arba 2 dalyje, nebent būtų akivaizdu, kad dokumentas gali arba negali būti atskleistas.

5. Valstybė narė gali prašyti, kad institucija neatskleistų iš tos valstybės narės kilusio dokumento be jos išankstinio sutikimo.

6. Jei kuri nors iš išimčių yra taikoma tiktai kai kurioms dokumento dalims, likusios dokumento dalys yra išduodamos.

7. Šio straipsnio 1–3 dalyse numatytos išimtys yra taikomos tiktai tokiam laikotarpiui, kai toks draudimas yra pateisinamas, atsižvelgiant į dokumento turinį. Išimtys gali galioti ne ilgiau kaip 30 metų. Kalbant apie dokumentus, kuriems išimtys galioja dėl privatumo ar komercinių interesų, taip pat slapto pobūdžio dokumentų atveju, išimtys, jei reikia, gali būti taikomos ir pasibaigus šiam laikotarpiui.“

8 7 straipsnyje „Pirminės paraiškos tvarkymas“ nustatoma:

„1. Paraiška dėl galimybės susipažinti su dokumentais yra vykdoma nedelsiant. Prašytojui išsiunčiamas patvirtinimas apie paraiškos gavimą. Per 15 darbo dienų nuo paraiškos užregistravimo institucija arba duoda leidimą susipažinti su dokumentu ir per tą laikotarpį suteikia tokią galimybę pagal 10 straipsnį, arba pareiškėjui raštu nurodo visiško arba dalinio atsisakymo priežastį bei informuoja jį apie jo teisę pateikti kartotinę paraišką pagal šio straipsnio 2 dalį.

2. Visiško arba dalinio atsisakymo atveju pareiškėjas gali per 15 darbo dienų nuo institucijos atsakymo gavimo pateikti kartotinę paraišką, prašydamas, kad institucija dar kartą peržiūrėtų savo poziciją.

<…>“

9 Pagal šio Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio 1 dalį:

„Kartotinė paraiška yra vykdoma nedelsiant. Per 15 darbo dienų nuo tokios paraiškos užregistravimo institucija arba duoda leidimą susipažinti su dokumentu ir per tą laikotarpį suteikia tokią galimybę pagal 10 straipsnį, arba prašytojui raštu nurodo visiško arba dalinio atsisakymo priežastį. Visiško arba dalinio atsisakymo atveju institucija informuoja prašytoją apie tai, kokiomis priemonėmis jis gali ginti savo teises, tai yra: jis gali pradėti teisminį procesą prieš instituciją ir (arba) paduoti skundą ombudsmenui atitinkamai [EB] 230 ir [EB] 195 straipsniuose numatytomis sąlygomis."

10 Be to, 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 659/1999, nustatančiame išsamias EB [88] straipsnio taikymo taisykles (OL L 83, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 339), nustatyta Europos Komisijai EB 88 straipsniu suteiktos teisės nuspręsti dėl valstybės pagalbos suderinamumo su bendrąja rinka įgyvendinimo tvarka.

11 Reglamento Nr. 659/1999 20 straipsnyje „Suinteresuotųjų šalių teisės" nustatoma:

„1. Po to, kai Komisija priima sprendimą pradėti formalaus tyrimo procesą, kiekviena suinteresuotoji šalis gali pateikti pastabas pagal 6 straipsnį. Kiekvienai minėtas pastabas pateikusiai suinteresuotajai šaliai ir kiekvienam individualiam pagalbos gavėjui išsiunčiama pagal 7 straipsnį priimto Komisijos sprendimo kopija.

2. Kiekviena suinteresuotoji šalis gali pranešti Komisijai apie kiekvieną įtariamą neteisėtą pagalbą ir apie kiekvieną įtariamą netinkamą pagalbos taikymą. Jeigu Komisija

mano, kad pagal jos turimą informaciją nėra pakankamo pagrindo bylai įvertinti, ji apie tai praneša suinteresuotajai šaliai. Jeigu Komisija, remdamasi pateiktos informacijos turiniu, priima sprendimą dėl bylos, sprendimo kopiją ji išsiunčia suinteresuotajai šaliai.

3. Suinteresuotosios šalies prašymu jai pateikiama sprendimo kopija pagal šio reglamento 4 ir 7 straipsnius, 10 straipsnio 3 dalį ir 11 straipsnį."

12 Reglamento Nr. 659/1999 25 straipsnyje „Sprendimų adresatas" nustatoma:

„Sprendimai, priimti <...> yra skirti suinteresuotajai valstybei narei. Komisija apie juos iš karto informuoja suinteresuotąją valstybę narę ir suteikia jai galimybę nurodyti Komisijai, kokiai informacijai, jos nuomone, yra taikomas įsipareigojimas saugoti profesinę paslaptį."

13 2003 m. gruodžio 1 d. Komisijos komunikato C (2003) 4582 dėl profesinės paslapties valstybės pagalbos sprendimuose (OL C 297, p. 6) (toliau – Komunikatas dėl profesinės paslapties valstybės pagalbos sprendimuose), kuriame nustatomi nagrinėjimo būdai, kuriuos Komisija taiko valstybių narių kaip sprendimų valstybės pagalbos srityje adresačių pateiktiems prašymams, kad jų tam tikros šalys būtų laikomos šalimis, kurioms taikomas verslo profesinė paslaptis ir kurios neturi būti nurodomos skelbiamoje sprendimo versijoje, 3.1 punkte nustatoma:

„Verslo paslaptys apima tik su verslu susijusią faktinę ar potencialiai ekonominę vertę galinčią turėti informaciją, kurios atskleidimas ir panaudojimas kitoms įmonėms duotų ekonominės naudos. Būdingi tokios informacijos pavyzdžiai: gamybos ir

platinimo sąnaudų įvertinimo metodai, gamybos paslaptys (t. y. slaptas, komerciniu požiūriu vertingas planas, formulė, procesas ar prietaisas, naudojamas gaminti, ruošti, jungti ar perdirbti prekes, ir kuris gali būti laikomas galutiniu produktu, sukurtu pasitelkiant naujoves ar dedant dideles pastangas) ir procesai, tiekimo šaltiniai, pagaminamų ir parduodamų prekių kiekiai, rinkos dalys, klientų ir platintojų sąrašai, marketingo planai, savikainos struktūra, pardavimo politika, informacija apie vidaus įmonės struktūrą."

14 Taip pat 3.2 punkte „Kita konfidenciali informacija" numatyta, pavyzdžiui, kad informacija apie viešųjų paslaugų organizavimą ir sąnaudas paprastai nėra laikoma „kita konfidencialia informacija" (nors ji gali būti laikoma komercine paslaptimi, jei tenkinami 3.1 skyriuje išdėstyti kriterijai).

Ginčų aplinkybės ir procedūra

15 2004 m. kovo 16 d. Sprendime 2005/163/EB dėl valstybės pagalbos, kurią Italija išmokėjo laivybos kompanijoms *Adriatica*, *Caremar*, *Siremar*, *Saremar* ir *Toremar* (*Tirrenia* grupė) (OL L 53, 2005, p. 29), Komisija iš dalies patenkino Italijos institucijų prašymą panaikinti sprendimo, jo paskelbimo redakcijos, duomenis, susijusius su laivybos kompanijų *Adriatica, Caremar, Siremar, Saremar* ir *Toremar* (*Tirrenia* grupė) sąnaudų sudedamosiomis dalimis, nurodytas minėto sprendimo 128 ir 140 konstatuojamose dalyse pateiktose lentelėse.

16 Komisija išsiuntė ieškovei, *Navigazione Libera del Golfo Srl* (NLG), Sprendimo 2005/163/EB nekonfidencialią versiją pagal Reglamento (EB) Nr. 659/1999 20 straipsnio 1 dalies antrą sakinį.

17 2004 m. lapkričio 24 d. laišku S. Ravenna, ieškovės advokatas, paprašė Komisijos pagal Reglamento Nr. 1049/2001 6 ir 7 straipsnius jam perduoti visą Sprendimo 2005/163 tekstą, įskaitant „analitinius duomenis, kurie [nebuvo] pakartojami minėto sprendimo 128 ir 140 [konstatuojamosiose dalyse] pateiktose lentelėse – juose, be kita ko, nurodomi *Caremar* papildomų sąnaudų, pirmiausia susijusių su keleivių vežimo maršrutu Neapolis–Kapris keltais ir greitaeigiais keleiviniais laivais, detalios sudedamosios dalys“.

18 Komisijos Energetikos ir transporto generalinis direktoratas į paraišką dėl galimybės susipažinti su minėtais dokumentais atsakė 2004 m. gruodžio 7 d. laišku, kuriuo jis atsisakė leisti susipažinti su Sprendimo 2005/163 128 ir 140 konstatuojamosiose dalyse pateiktose lentelėse nurodytais duomenimis. Ji manė, kad minėtoms konstatuojamosioms dalims taikoma Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje nustatyta išimtis, pagal kurią institucija nesuteikia galimybės susipažinti su dokumentais, dėl kurių atskleidimo nukentėtų komercinių fizinio arba juridinio asmens interesų apsauga. Ji nurodė, kad minėti duomenys pagal Komunikatą dėl profesinės paslapties valstybės pagalbos sprendimuose turi būti laikomi konfidencialiais.

19 2005 m. sausio 4 d. laišku S. Ravenna pateikė kartotinę paraišką pagal Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnį.

20 2005 m. vasario 3 d. raštu D (2005) 997 (toliau – pirmasis ginčijamas sprendimas), Komisijos generalinis sekretoriatas patvirtino atsisakymą leisti susipažinti su dokumentais teigdamas, kad prašomų duomenų, susijusių su sąnaudų paskirstymų kiekvienai įmonei apskaičiuojant metinę bendros svarbos paslaugų teikimo kompensaciją, atskleidimas gali pakenkti *Tirrenia* grupės komerciniams interesams ir suteikti pranašumą kitoms įmonėms. Komisijos manymu, tokia informacija nebuvo pateikta suinteresuotosioms šalims, kurioms apie sprendimą buvo pranešta pagal Reglamento

Nr. 659/1999 20 straipsnį. Be to, Komisija įpareigojama pagal EB 287 straipsnį neatskleisti suinteresuotiems asmenims informacijos, kuri, atsižvelgiant į jos pobūdį, sudaro verslo paslaptį. Ji atsisakymą pateisina, *a fortiori*, Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirma įtrauka, jei sąnaudų paviešinimas gali pakenkti suinteresuotų įmonių komerciniams interesams.

21 Komisija pridūrė, kad joks viršesnis viešasis interesas neleidžia atsisakyti būtinybės apsaugoti įmonių komercinius interesus paviešinant informaciją, susijusią su jų vidaus veikimu. Ji taip pat nurodė, kad leidimas iš dalies susipažinti su dokumentu, kaip tai numatyta Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 6 dalyje, jau buvo duotas.

22 2005 m. kovo 8 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu ieškiniu ieškovė pateikė ieškinį dėl pirmojo ginčijamo sprendimo (registracijos Nr. T-109/05) panaikinimo.

23 2005 m. rugsėjo 7 d. Pirmosios instancijos teismo pirmosios kolegijos nutartimi *Caremar SpA* buvo leista įstoti į bylą Komisijos pusėje.

24 Kadangi Komisija savo pirmame atsiliepime į ieškinį nurodė prieštaravimą dėl ieškinio priimtinumo, nes prieš pateikiant minėtą ieškinį pati ieškovė nepateikė nei pirminės, nei vėliau kartotinės paraiškos, kaip tai numatyta Reglamento Nr. 1049/2001 6 ir 8 straipsniuose, S. Ravenna, aiškiai nurodęs, jog veikia pagal ieškovės įgaliojimą, 2005 m. birželio 9 d. laiške pakartotinai paprašė leisti susipažinti su dokumentais. Jis konkrečiai paprašė pateikti tik tuos dokumentus, kuriuose buvo Italijos institucijų, siekiant pateisinti atskiras *Caremar* kasmetines papildomas sąnaudas, patirtas vykdant jai nustatytus viešosios paslaugos įpareigojimus, susijusius su keleiviu vežimu

maršrutu Neapolis–Beverello (Kapris) (Italija) keltais ir greitaeigiais keleiviniais laivais, pateikta informacija ir detalūs duomenys.

25 2005 m. liepos 28 d. raštu Komisijos Energetikos ir transporto generalinis direktoratas atsisakė leisti susipažinti su minėtais dokumentais pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalį. Jis savo atsisakymą motyvavo tuo, kad kadangi šiuos dokumentus pateikė Italijos institucijos, jis pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 4 ir 5 dalis ir savo 2001 m. gruodžio 5 d. Sprendimo 2001/937/EB, EAPB, Euratomas, iš dalies keičiančio Komisijos darbo tvarkos taisykles (OL L 345, p. 94), 5 straipsnio 4 dalies b punktą, šiuo klausimu šių institucijų atsiklausė, ir jos nesutiko, jog minėti dokumentai būtų atskleisti.

26 2005 m. rugpjūčio 19 d. laišku ieškovė pateikė kartotinę paraišką leisti susipažinti su dokumentais, susijusiais su metinėmis jūrų transporto paslaugas teikiančios bendrovės *Caremar* papildomomis sąnaudomis, patirtomis įgyvendinant viešosios paslaugos įpareigojimus, susijusius su maršrutu Neapolis–Beverello (Kapris).

27 2005 m. spalio 12 d. laišku D (2005) 9766 (toliau – antrasis ginčijamas sprendimas) Komisijos generalinis sekretoriatas patvirtino pirminį 2005 m. liepos 28 d. Energetikos ir transporto generalinio direktorato atsisakymą. Kadangi Italijos institucijos nesutiko, kad būtų atskleisti duomenys, susiję su *Caremar* teikiant viešąją paslaugą aptariamais maršrutais patirtomis papildomomis sąnaudomis ir metine subsidija, kuri bendrovei buvo išmokėta įgyvendinant minėtą užduotį, jis manė, kad reikia vadovautis Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalyje nustatyta išimtimi. Jis patikslino, kad kadangi Italijos institucijos aiškiai pareiškė apie savo nesutikimą dėl minėtų duomenų atskleidimo, jis negali leisti iš dalies susipažinti su nagrinėjamu dokumentu pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 6 dalį. Be to, jo manymu, nagrinėjant kartotinę paraišką ieškovės argumentai, kuriuos ji nurodo savo prašyme pagal EB 87 ir

88 straipsnius, 1992 m. gruodžio 7 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 3577/92, taikantį laisvės teikti paslaugas principą jūrų transportui valstybėse narėse (jūrų kabotažas) (OL L 364, p. ;, 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 2 t., p. 13), ir Komunikatą dėl profesinės paslapties valstybės pagalbos sprendimuose, nebuvo svarbūs, nes minėtos nuostatos yra susijusios su valstybės pagalbos procedūromis ir šalių teisėmis šiose procedūrose. Reglamente Nr. 1049/2001 įtvirtintai teisei susipažinti su dokumentais neturi įtakos nei prašytojo statusas, nei jo specifiniai interesai.

28 2005 m. gruodžio 21 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijoje pateiktu ieškiniu ieškovė pareiškė ieškinį (registracijos Nr. T-444/05) dėl antrojo ginčijamo sprendimo panaikinimo.

29 2006 m. rugsėjo 19 d. Pirmosios instancijos teismo pirmosios kolegijos pirmininko nutartimis Europos Sąjungos Tarybai ir Italijos Respublikai buvo leista įstoti į bylą Komisijos pusėje.

30 2006 m. spalio 27 d. nutartimis Pirmosios instancijos teismo pirmosios kolegijos pirmininkas leido *Caremar* įstoti Komisijos pusėje.

31 2006 m. gruodžio 11 d. Pirmosios instancijos teismo pirmosios kolegijos pirmininko nutartimi bylos T-109/05 ir T-444/05 buvo sujungtos žodinės ir rašytinės proceso dalių tikslams.

32 Pakeitus Teismo kolegijų sudėtį, teisėjas pranešėjas buvo paskirtas į ketvirtąją kolegiją ir todėl ši byla paskirta šiai kolegijai.

33 2010 m. spalio 10 d. laišku Bendrasis Teismas, taikydamas Procedūros reglamento 64 straipsnyje numatytas proceso organizavimo priemones, raštu pateikė šalims du rašytinius klausimus. Pirmuoju klausimu, apie kurį šalims buvo pranešta 2008 m. spalio 10 d., ieškovės buvo prašoma patikslinti, ar ji išsaugojo suinteresuotumą pareikšti ieškinį byloje T-109/05 atsižvelgiant į tai, kad Komisija priėmė antrąjį ginčijamą sprendimą, dėl kurio buvo pareikštas ieškinys byloje T-444/05. Antruoju klausimu Bendrasis Teismas šiose bylose prašė šalių pateikti savo pastabas dėl galimų pasekmių šioms byloms priėmus 2007 m. gruodžio 18 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Švedija prieš Komisiją* (C-64/05 P, Rink. p. I-11389).

34 Atsakydama ieškovė pareiškė, kad ji išsaugojo suinteresuotumą pareikšti ieškinį byloje T-109/05, nes Komisija pirmąjį ginčijamą sprendimą paliko galioti. Pati Komisija pažymėjo, kad jei abiem ieškiniais iš esmės siekiama įgyti galimybę susipažinti su tais pačiais dokumentais, ieškinys byloje T-444/05 pakeitė ieškinį byloje T-109/05, kuris dėl to prarado savo dalyką.

35 Į antrąjį klausimą Komisija atsakė nurodydama, kad Italijos institucijos tinkamai motyvavo savo nesutikimą remdamosi viena iš Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1–3 dalyse nurodytų išimčių, todėl galima motyvavimo stoka šioje byloje bet kuriuo atveju neturėjo jokio poveikio akto teisėtumui, nes motyvuotas Italijos institucijų atsisakymas jai buvo privalomas ir įpareigojo ją atmesti paraišką leisti susipažinti su dokumentais.

36 2009 m. sausio 22 d. Bendrasis Teismas, taikydamas Procedūros reglamento 64 straipsnyje numatytas proceso organizavimo priemones, priėmė antrąją proceso organizavimo priemonę prašydamas Komisijos paaiškinti, ką ji turėjo omeny savo 2008 m. spalio 10 d. atsakyme į Pirmosios instancijos teismo klausimus, kai ji teigė, jog „ieškinys byloje T-444/05 faktiškai pakeitė ieškinį byloje T-109/05“, kuris dėl to prarado savo dalyką. Bendrasis Teismas paprašė ją patikslinti, ar, atsižvelgiant į tai, reikėjo daryti išvadą, jog Komisija iš tiesų atšaukė savo pirmąjį ginčijamą sprendimą, dėl kurio buvo pareikštas ieškinys byloje T-109/05, ir, jei ne, ar ji ketino jį atšaukti.

37 Komisija atsakė, kad ieškinys byloje T-444/05 buvo pateiktas tik atsižvelgiant į tai, jog nagrinėjant pirmąjį ieškinį ieškovės vardu nebuvo atliktas administracinis tyrimas, kaip to reikalaujama, ir dėl to jis turėjo būti atmestas kaip nepriimtinas. Dėl šios priežasties antrasis ieškinys pakeitė pirmąjį ieškinį, kuris daugiau nebeturėjo būti paliktas kaip savarankiškas ieškinys ir šia prasme neteko dalyko.

38 Paskelbus 2009 m. kovo 4 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimą *Tirrenia di Navigazione prieš Komisiją* (T-265/04, T-214/04 ir T-504/04, dar nepaskelbto Rinkinyje), kuriuo buvo panaikintas Sprendimas 2005/163, Bendrasis Teismas pagal Procedūros reglamento 64 straipsnį pateikė trečiąjį rašytinį klausimą, apie kurį buvo pranešta 2009 m. kovo 17 d., ragindamas šalis pateikti savo pastabas dėl išvadų, kurios turi būti padarytos atsižvelgiant į minėtą sprendimą bylose T-109/05 ir T-444/05.

39 Ieškovė teigė, kad ji tebėra suinteresuota pareikšti ieškinį abiejose bylose, nes jai reikia susipažinti su *Caremar* sąnaudų, faktiškai patirtų teikiant viešąsias paslaugas maršrutu Neapolis–Beverello (Kapris), ir subsidijų, kurios šiuo pagrindu jai kasmet buvo mokamos, duomenimis, nes šie dokumentai galėjo jai leisti inicijuoti galimus teisminius procesus.

40 Komisija mano, kad, Bendrajam Teismui panaikinus Sprendimą 2005/163, ieškiniai bylose T-109/05 ir T-444/05 neteko dalyko, nes ieškovė prarado suinteresuotumą prašyti panaikinti sprendimus, kuriais atsisakoma leisti jai susipažinti su prašomais dokumentais.

41 Pagal Procedūros reglamento 64 straipsnį 2010 m. balandžio 7 d. buvo imtasi naujų proceso organizavimo priemonių.

42 2010 m. balandžio 12 d. nutartimi Bendrasis Teismas pagal Procedūros reglamento 65 straipsnio b punktą, 66 straipsnio 1 punktą ir 67 straipsnio 3 dalies trečią pastraipą paprašė Komisijos pateikti tam tikrus dokumentus.

43 2010 m. birželio 1 d. posėdyje Bendrasis Teismas konstatavo, kad Komisija atsisakė savo prieštaravimo dėl priimtinumo byloje T-444/05.

44 2010 m. liepos 9 d. nutartimi Bendrasis Teismas pagal Procedūros reglamento 62 straipsnį atnaujino žodinę proceso dalį. Šalys buvo paragintos pateikti savo pastabas dėl išvadų, kurias jos padarė priėmus 2010 m. birželio 29 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Komisija prieš Technische Glaswerke Ilmenau* (C-139/07 P, Rink. p. I-5885).

Šalių reikalavimai

45 Ieškovė Teismo byloje T-109/05 prašo:

— panaikinti pirmąjį ginčijamą sprendimą,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

46 Komisija Teismo prašo:

— atmesti ieškinį kaip nepriimtiną ar nepagrįstą,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

47 *Caremar* Teismo prašo:

— patenkinti Komisijos reikalavimus,

— atmesti ieškinį kaip nepriimtiną ar nepagrįstą,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

48 Ieškovė Teismo byloje T-444/05 prašo:

— panaikinti antrąjį ginčijamą sprendimą ir subsidiariai pripažinti Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalį netaikytina šios bylos aplinkybėms,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

49 Komisija Teismo prašo:

— atmesti ieškinį kaip nepriimtiną ar nepagrįstą,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

50 Italijos Respublika Teismo prašo atmesti ieškinį kaip nepriimtiną ir nepagrįstą.

51 Taryba Teismo prašo atmesti ieškinį kaip nepagrįstą.

52 *Caremar* Teismo prašo:

— patenkinti Komisijos reikalavimus atmetant ieškinį kaip nepriimtiną ir nepagrįstą,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

A — *Dėl ieškinio byloje T-109/05*

1. *Dėl ginčo*

a) Šalių argumentai

53 Komisija teigia, kad ieškinio dalykas susijęs tik su administracinėje stadijoje prašytais leisti susipažinti dokumentais, o ne, kaip tai teigia ieškovė, su dokumentais, susijusiais su *Caremar* viešosios paslaugos įpareigojimų vykdymo sąnaudų, patirtų kasdien dešimt kartų plaukiant maršrutu į Kaprio salą ir atgal, sudedamosiomis dalimis. Jos manymu, ieškovė iš dalies pakeitė savo ginčo dalyką.

54 Be to, savo 2009 m. kovo 27 d. atsakyme į Pirmosios instancijos teismo rašytinį klausimą Komisija mano, kad priėmus 38 punkte minėtą sprendimą *Tirrenia di Navigazione prieš Komisiją*, kuriuo panaikinamas Sprendimas 2005/163, ieškiniai bylose T-109/05 ir T-444/05 neteko dalyko, nes ieškovė prarado suinteresuotumą prašyti panaikinti sprendimus, kuriais atsisakoma leisti susipažinti su prašomais dokumentais.

55 Ieškovė atsikerta, kad ji iš esmės prašo leisti susipažinti su duomenimis ir dokumentais, susijusiais su *Caremar* viešosios paslaugos įpareigojimų vykdymo papildomomis sąnaudomis, patirtomis jūriniame maršrute Neapolis–Beverello (Kapris).

56 Atsakyme į rašytinį klausimą, apie kurį jai buvo pranešta 2008 m. spalio 10 d., ieškovė nurodė, kad ji išsaugojo suinteresuotumą pareikšti ieškinį byloje T-109/05, nes Komisija paliko pirmąjį ginčijamą sprendimą galioti. Šią poziciją ji pakartojo 2009 m. kovo 23 d. atsakyme į Pirmosios instancijos teismo klausimą dėl išvadų, kurias ji šiuose ieškiniuose padarė atsižvelgdama į 38 punkte minėtą sprendimą *Tirrenia di Navigazione prieš Komisiją*, kuriuo panaikinamas Sprendimas 2005/163.

57 *Caremar* mano, kad ieškovės pirminė paraiška pateikiama dėl visos Sprendimo 2005/163 versijos ir dėl analitinių duomenų, kurie nepakartojami 128 ir 140 konstatuojamose dalyse. Posėdyje *Caremar* teigė, kad šis ieškinys neteko dalyko, nes Bendrajam Teismui 38 punkte minėtu sprendimu *Tirrenia di Navigazione prieš Komisiją* panaikinus Sprendimą 2005/163, minėto sprendimo 128 ir 140 konstatuojamosiose dalyse nurodyti duomenys daugiau neegzistuoja. Iš to ji daro išvadą, kad šioje byloje sąlygos, pagal kurias nereikia priimti sprendimo, įvykdytos.

b) Teismo vertinimas

58 Pažymėtina, kad paraiška dėl galimybės susipažinti su dokumentais, kaip matyti iš 2004 m. lapkričio 24 d. laiško, siekiama gauti visą Sprendimo 2005/163 tekstą, apimantį analitinius duomenis, kurie nebuvo pakartoti Sprendimo 2005/163 128 ir 140 konstatuojamose dalyse pateiktose lentelėse, įskaitant detalias kasmetinių *Caremar* papildomų sąnaudų, konkrečiai ir specifiškai susijusių su keleivių vežimo paslaugomis jūriniu maršrutu Neapolis–Beverello (Kapris), sudedamąsias dalis.

59 Savo ieškinyje dėl pirmojo ginčijamo sprendimo ieškovė patikslino norėjusi susipažinti su duomenimis, susijusiais su *Caremar* viešosios paslaugos įpareigojimų vykdymo papildomomis sąnaudomis, kurias ji patyrė teikdama susisiekimo su Kaprio sala paslaugas.

60 Konstatuotina, kad, priešingai nei teigia Komisija ir *Caremar*, šioje byloje nebuvo pakeistas bylos dėl pirmojo ginčijamo sprendimo panaikinimo dalykas, nes ieškovė pakeitė dokumentų turinio apimtį, palyginti su ta, su kuria ji prašė susipažinti pagal pirminę paraišką. Nors ieškovė rašytinėje proceso dalyje konkrečiai nurodė dokumentus, su kuriais ji prašė susipažinti, vis dėlto reikia konstatuoti, jog detalios *Caremar* metinių papildomų sąnaudų sudedamosios dalys, konkrečiai ir specifiškai susijusios su keleivių vežimo paslaugomis jūriniu maršrutu Neapolis–Beverello (Kapris) keltais ir greitaeigiais keleiviniais laivais, sudarė sudėtinę pagal pirminę paraišką prašomų dokumentų dalį.

61 Argumentas, kad šis ieškinys neteko dalyko, kadangi, Bendrajam Teismui panaikinus Sprendimą 2005/163 38 punkte minėtu Sprendimu *Tirrenia di Navigazione prieš Komisiją*, ieškovė prarado suinteresuotumą prašyti panaikinti pirmąjį ginčijamą sprendimą, nes minėto sprendimo 128 ir 140 konstatuojamose dalyse nurodyti duomenys daugiau neegzistuoja, taip pat negali būti priimtas.

62 Iš tiesų primintina, kad kiekvienas asmuo gali prašyti leisti susipažinti su bet kokiu institucijų dokumentu, nereikalaujant tam nurodyti jokio specialaus pagrindo. Todėl asmuo, kuriam nebuvo leista susipažinti su dokumentu ar jo dalimi, vien dėl to yra suinteresuotas, kad sprendimas, kuriuo atsisakoma leisti susipažinti su dokumentu, būtų panaikintas (šiuo klausimu žr. 1998 m. birželio 17 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Svenska Journalistförbundet prieš Tarybą*, T-174/95, Rink. p. II-2289, 66 ir 67 punktus ir 2001 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *Petrie ir kt. prieš Komisiją*, T-191/99, Rink. p. II-3677, 26 punktą). Nors Sprendimas 2005/163 ir buvo panaikintas, dokumentai, kuriais remiantis buvo galima nustatyti Sprendimo 2005/163 128 ir 140 konstatuojamosiose dalyse esančius analitinius duomenis, tebeegzistuoja.

63 Darytina išvada, kad nepaisant to, jog Sprendimas 2005/163 buvo panaikintas, ieškovė išsaugo suinteresuotumą pateikti ieškinį dėl pirmojo ginčijamo sprendimo, jei prašomi dokumentai nebuvo atskleisti ir pirmasis ginčijamas sprendimas tebegalioja. Todėl šis ieškinys dėl minėto sprendimo panaikinimo neprarado savo dalyko.

2. *Dėl priimtinumo*

a) Šalių argumentai

64 Formaliai nepareikšdama prieštaravimo dėl priimtinumo, Komisija teigia, kad ieškinys yra nepriimtinas, nes privalomą ikiteisminį tyrimą savo vardu ir sąskaita inicijavo ieškovės advokatas, o ne pati ieškovė.

65 Nors Komisija visuomet žinojo, kad S. Ravenna veikė vykdydamas savo profesinę veiklą ieškovės interesais, vis dėlto Komisija mano, jog jis negalėjo veikti ieškovės vardu ikiteisminio tyrimo stadijoje, nes pirminėse procedūros, susijusios su paraiška leisti susipažinti su dokumentais, stadijose jis veikė savo vardu.

66 Be to, Komisija teigia, kad ieškovė negali remtis tariamu individualiu interesu EB 230 straipsnio prasme, nes visuomenės teisė susipažinti su institucijų dokumentais nepriklauso nuo kokio nors intereso buvimo, bet reguliuojama remiantis Reglamente Nr. 1049/2001 apibrėžtais principais ir sąlygomis.

67 Ieškovė atsikerta, kad Komisijos argumentai yra pernelyg formalūs, nes ji žinojo, jog S. Ravenna reguliariai jai atstovavo ir gynė jos interesus. Be to, paraiškos turinys buvo pakankamai motyvuotas, kad būtų galima suprasti, jog ji buvo susijusi su jos teisų apsauga, jei ateityje būtų pateiktas ieškinys.

68 Ieškovė taip pat teigia, kad ji teisingai galėjo būti laikoma tiesiogiai ir konkrečiai suinteresuota, kaip tai suprantama EB 230 straipsnio ketvirtoje pastraipoje, nes ji aiškiai minima Sprendime 2005/163.

69 *Caremar* remia Komisijos reikalavimus teigdama, kad S. Ravenna, kaip prašytojas ikiteisminėje procedūroje, turi pateikti ieškinį dėl pirmojo ginčijamo sprendimo panaikinimo.

b) Teismo vertinimas

70 Primintina, kad administracinė procedūra, susijusi su teise susipažinti su dokumentais, reglamentuojama Reglamentu Nr. 1049/2001, vyksta dviem paeiliui einančiais etapais pagal minėto reglamento 7 ir 8 straipsnius. 7 straipsnyje reglamentuojamas pirminių paraiškų nagrinėjimas. Jei atsakymas į tokią paraišką yra visiškai arba iš dalies neigiamas arba nepateikiamas atsakymas per nustatytą terminą, prašytojas įgyja teisę pateikti kitą paraišką, kad ši institucija peržiūrėtų savo poziciją. Pagal Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnį, kuris reglamentuoja kartotinių paraiškų tvarkymą, visiškas arba dalinis atsisakymas leisti susipažinti su dokumentais, su kuriais prašoma susipažinti kartotinėje paraiškoje, įgalina pareiškėją pradėti teisminį procesą prieš instituciją, laikantis ieškinio dėl panaikinimo vykdymo sąlygų.

71 Pirmiausia reikia pažymėti, kad 2004 m. lapkričio 24 d. pirminę paraišką, taip pat 2004 m. sausio 4 d. kartotinę paraišką leisti susipažinti su dokumentais parengė ir pasirašė S. Ravenna, ieškovės advokatas, aiškiai nenurodydama, jog jis atstovauja ieškovei.

72 Tačiau iš pirminės paraiškos teksto matyti, kad S. Ravenna veikė ieškovės vardu, nes jis prašė Komisijos jam pateikti visą Sprendimo 2005/163 tekstą ir nurodė, kad ieškovei reikėjo šios informacijos, jog ji galėtų visiškai susipažinti su nagrinėjamu sprendimu.

73 Be to, konstatuotina, kad Komisija žinojo, jog S. Ravenna atstovauja ieškovei, nes 2004 m. gruodžio 7 d. Komisijos Energetikos ir transporto generalinio direktorato laiške, atsakant į pirminę paraišką leisti susipažinti su dokumentais, buvo nurodyta „Jūsų atstovaujama jūrų transporto bendrovė NLG“. Be to, pirmajame ginčijamame sprendime ji vartojo tokius žodžius: „sprendimas, apie kurį buvo pranešta Jūsų klientei“ ir „Jūsų klientės interesai“.

74 Darytina išvada, kad atsižvelgiant į tiek į S. Ravenna, tiek į Komisijos laiškų turinį, administracinėje procedūroje S. Ravenna veikė ieškovės vardu.

75 Taigi, priešingai nei teigia Komisija, ieškinys yra priimtinas.

3. *Dėl esmės*

76 Grįsdama savo ieškinį, ieškovė nurodė keturis pagrindus, susijusius su, pirma, Komisijos teisės klaida taikant Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje nurodytą išimtį, antra, nediskriminavimo principo, trečia, proporcingumo principo ir, ketvirta, pareigos motyvuoti pažeidimais.

77 Pirmiausia reikia išnagrinėti ketvirtąjį pagrindą, susijusį su pareigos motyvuoti pažeidimu.

a) Dėl ketvirtojo ieškinio pagrindo, susijusio su pareigos motyvuoti pažeidimu

Šalių argumentai

78 Ieškovė teigia, kad Komisija neišnagrinėjo jos paraiškos leisti susipažinti su dokumentais dalyko – pateikti dokumentus, kuriuose nurodomi *Caremar* vykdant viešosios paslaugos įpareigojimus, susijusius su Neapolis–Beverello (Kapris) maršrutu, patirtų papildomų sąnaudų duomenys. Ji taip pat neišnagrinėjo Komunikato dėl profesinės paslapties valstybės pagalbos sprendimuose, kurio 14 ir 17 punktuose aiškiai numatoma būtinybė paskelbti vykdant viešosios paslaugos įpareigojimus patirtų papildomų sąnaudų duomenis, nuostatų.

79 Ji taip pat teigia, kad Komisija neišnagrinėjo duomenų atskleidimo klausimo atsižvelgiant į teismo praktiką, susijusią su 2003 m. liepos 24 d. Teisingumo Teismo sprendimu *Altmark Trans ir Regierungspräsidium Magdeburg* (C-280/00, Rink. p. I-7747, toliau – Sprendimas *Altmark*), ir tik iš dalies atsižvelgė į 1998 m. birželio 25 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimą *British Airways ir kt. prieš Komisiją* (T-371/94 ir T-394/94, Rink. p. II-2405).

80 Komisija ir *Caremar* teigia, kad argumentai, susiję su pirmojo ginčijamo sprendimo motyvavimo stoka, yra visiškai nepagrįsti.

Teismo vertinimas

81 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką EB 253 straipsnyje reikalaujama motyvacija turi būti pritaikyta prie ginčijamo akto pobūdžio, turi aiškiai ir nedviprasmiškai atskleisti institucijos, kuri priėmė ginčijamą teisės aktą, samprotavimus, kad suinteresuotieji asmenys galėtų sužinoti jo priėmimo pagrindimą, o kompetentingas teismas galėtų vykdyti kontrolę. Motyvuojant nebūtina nurodyti visų faktinių ir teisinių aplinkybių tiek, kiek nustatant, ar nurodytos priemonės priežastys atitinka minėto straipsnio reikalavimus, turi būti atsižvelgiama ne tik į jų formuluotę, bet ir turinį bei visus nagrinėjamą klausimą reglamentuojančius teisės aktus (žr. 2003 m. kovo 6 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Interporc prieš Komisiją*, C-41/00 P, Rink. p. I-2125, 55 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką bei 2005 m. balandžio 26 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Sison prieš Tarybą*, T-110/03, T-150/03 ir T-405/03, Rink. p. II-1429, 59 punktą).

82 Kalbant apie paraišką leisti susipažinti su dokumentais, kiekvieną kartą, kai atitinkama institucija atsisako suteikti tokį leidimą, remdamasi savo turima informacija ji kiekvienu konkrečiu atveju turi įrodyti, kad dokumentai, kuriuos prašoma atskleisti, iš tikrųjų patenka į Reglamente Nr. 1049/2001 išvardytas išimtis (pagal analogiją žr. 2000 m. sausio 11 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Nyderlandai ir van der Wal prieš Komisiją*, C-174/98 P ir C-189/98 P, Rink. p. I-1, 24 punktą). Vis dėlto gali būti neįmanoma nurodyti kiekvieno dokumento konfidencialumą pagrindžiančių priežasčių neatskleidžiant jo turinio ir kartu nepažeidžiant pagrindinio išimties tikslo (šiuo klausimu žr. 2007 m. balandžio 25 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *WWF European Policy Programme prieš Tarybą*, T-264/04, Rink p. II-911, 37 punktą).

83 Pagal šią teismų praktiką galimybės susipažinti su dokumentu nesuteikusiai institucijai tenka pareiga nurodyti motyvus, kurie leistų suprasti ir patikrinti, pirma, ar prašomam dokumentui iš tikrųjų yra taikoma nurodyta išimtis ir, antra, ar su šia išimtimi susijusios apsaugos poreikis yra realus.

84 Tad sprendimo, kuriuo atsisakoma leisti susipažinti su dokumentais, motyvuose turi būti bent jau kiekvienos dokumentų kategorijos atžvilgiu nurodomos konkrečios priežastys, dėl kurių atitinkama institucija mano, kad dėl prašomų dokumentų atskleidimo taikomos Reglamente Nr. 1049/2001 išvardytos išimtys (šiuo klausimu žr. 81 punkte minėto sprendimo *Interporc prieš Komisiją* 56 punktą ir 2010 m. sausio 19 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Co-Frutta prieš Komisiją*, T-355/04 ir T-446/04, Rink. p. II-1, 101 punktą).

85 Šioje byloje pažymėtina, kad ieškovės paraiška leisti susipažinti su dokumentais yra susijusi su šiais dokumentais: visu Sprendimo 2005/163 tekstu, apimančiu analitinius duomenis, kurie nėra pakartojami Sprendimo 2005/163 128 ir 140 punktuose pateiktose lentelėse, įskaitant išsamias *Caremar* metinių papildomų sąnaudų, susijusių su keleivių transporto paslaugomis, kurios teikiamos Neapolio–Beverello (Kapris) maršrutu keltais ir greitaeigiais keleiviniais laivais, sudedamąsias dalis.

86 Komisija savo atsisakymą atskleisti prašomus dokumentus motyvavo šiais motyvais:

„<…>

1. Paraiškos dalykas

Jūsų paraiška yra susijusi su tam tikrais Sprendimo [2005/163] 128 ir 140 konstatuojamose dalyse pateiktose lentelėse nurodytais kiekybiniais duomenimis. Iš tiesų Sprendimo [2005/163] paskelbtoje versijoje, kurią Jūs turite, sąnaudų pasiskirstymas neatskleistas, nors jų suma buvo nurodyta.

2. Komercinių interesų apsauga

Visuomenei skirto Sprendimo [2005/163] versijoje nenurodyti duomenys, susiję su sąnaudų, į kurias buvo atsižvelgta kiekvienos regioninės įmonės atžvilgiu apskaičiuojant metinę kompensaciją, susijusią su bendros svarbos paslaugos teikimu, paskirstymu.

Kiekybinių duomenų atskleidimas gali pakenkti atitinkamų įmonių komerciniams interesams ir suteikti pranašumą kitoms įmonėms. Nagrinėjami duomenys yra susiję su *Tirrenia* grupės vidaus veikimu. Tokio pobūdžio informacija nepateikiama suinteresuotosioms šalims, kurioms buvo pranešta apie sprendimą pagal Reglamento Nr. 659/1999, nustatančio išsamias [EB] Sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles, 20 straipsnį. Todėl duomenys, kuriems taikoma verslo paslaptis, nebuvo nurodyti sprendime, apie kurį 2004 m. liepos 20 d. laišku buvo pranešta Jūsų klientei įmonei *Navigazione Libera del Golfo* [NLG].

Pagal teismo praktiką Komisija turi pagal EB <…> 287 straipsnį suinteresuotiesiems asmenims neatskleisti informacijos, kaip antai duomenų, susijusių su įmonės valstybės pagalbos gavėjos vidaus veikimu, kuriai dėl jos pobūdžio gali būti taikoma profesinė paslaptis.

O ir pagal patį Reglamentą Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su dokumentais draudžiama pateikti šiuos duomenis. Iš tiesų paskelbiant gali būti pakenkta atitinkamų įmonių komerciniams interesams ir pažeistos Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmos įtraukos nuostatos.

3. Dalinis prieinamumas

Paraiška leisti susipažinti su dokumentais galimybės susipažinti su dokumentais yra susijusi tik su kiekybiniais duomenimis, kurie nebuvo nurodyti paskelbtoje versijoje. Šiems duomenims taikoma išimtis, susijusi su komercinių interesų apsauga. Dalinis prieinamumas prie dokumento, kaip tai numatyta Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 6 dalyje, jau buvo suteiktas.

<…>.“

87 Dėl Sprendimo 2005/163 128 ir 140 konstatuojamose dalyse nurodytų analitinių duomenų atskleidimo motyvų pirmiausia konstatuotina, kad Komisija pirmojo ginčijamo sprendimo 2 punkte aiškiai nurodė, jog atskleidus ieškovės prašomus kiekybinius duomenis gali būti pakenkta atitinkamų įmonių komerciniams interesams ir suteiktas pranašumas kitoms įmonėms, taip pat pažeista Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirma įtrauka. Ji taip pat nurodo, kad šiems duomenims taikoma verslo paslaptis; be to, pagal Reglamento Nr. 659/1999 20 straipsnį tokie duomenys suinteresuotosioms šalims nepateikiami. Atsižvelgdama į pirmojo ginčijamo sprendimo 4 punktą ji mano, kad nebuvo jokio viršesnio viešojo intereso, kuris pateisintų būtinybės saugoti įmonių komercinius interesus paskelbiant informaciją, susijusią su jų vidaus veikimu, atmetimą.

88 Dėl kaltinimų, kad Komisija nepakankamai paaiškino priežastis, dėl kurių ji netaikė Komunikato dėl profesinės paslapties valstybės pagalbos sprendimuose nuostatų ir nepateikė paaiškinimų dėl sprendimo *Altmark* ir 79 punkte minėto sprendimo *British Airways ir kt. prieš Komisiją* taikymo, primintina, kad pagal minėtą teismo praktiką motyvuojant nebūtina nurodyti visų faktinių ir teisinių aplinkybių tiek, kiek

nustatant, ar nurodyto akto motyvai atitinka minėto straipsnio reikalavimus, turi būti atsižvelgiama ne tik į jo formuluotę, bet ir turinį bei visus nagrinėjamą klausimą reglamentuojančius teisės aktus (žr. 84 punkte minėto Sprendimo *Co-Frutta prieš Komisiją* 100 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

89 Dėl Sprendimo 2005/163 128 ir 140 konstatuojamosiose dalyse nurodytų analitinių duomenų pažymėtina, jog pirmajame ginčijamame sprendime aiškiai ir nedviprasmiškai atskleidžiami Komisijos samprotavimai, kad ieškovė galėtų sužinoti jo priėmimo pagrindimą, o kompetentingas teismas galėtų vykdyti kontrolę.

90 Tačiau konstatuotina, kad, kaip matyti iš pirmojo ginčijamo sprendimo 1 punkto, Komisija apribojo paraiškos leisti susipažinti su dokumentais dalyką vien Sprendimo 2005/163 128 ir 140 konstatuojamosiose dalyse pateiktose lentelėse nurodytais kiekybiniais duomenimis. Ji neatsižvelgė į ieškovės paraiškos antrą dalį, susijusią su detaliais duomenimis, leidžiančiais apskaičiuoti metines *Caremar* papildomas keleivių vežimo maršrutu Neapolis–Beverello (Kapris) keltais ir greitaeigiais keleiviniais laivais sąnaudas.

91 Kadangi nenurodytos dokumentų, kuriuose pateikiami minėti duomenys, atskleidimo priežastys, dėl kurių iš tiesų galėtų būti pakenkta tam tikram komercinių interesų apsaugos aspektui, ieškovė negalėjo susipažinti su priemonės, kurios buvo imtasi siekiant apsaugoti jos teises, pagrindimu, o ir pats Bendrasis Teismas negalėjo įvertinti priežasčių, dėl kurių dokumentams, su kuriais buvo atsisakyta leisti susipažinti, taikoma viena iš Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje nustatytų išimčių (šiuo klausimu žr. 62 punkte minėto Sprendimo *Svenska Journalistförbundet prieš Tarybą* 115–118, 122, 125, 127 punktus).

92 Darytina išvada, kad pirmasis ginčijamas sprendimas nėra pakankamai motyvuotas, nes Komisija nenurodė priežasčių, kurios leistų ieškovei suprasti atsisakymo leisti susipažinti su *Caremar* papildomų keleivių vežimo maršrutu Neapolis – Beverello (Kapris) (Italija) keltais ir greitaeigiais keleiviniais laivais sąnaudų sudedamosiomis dalimis pagrindimą.

93 Tačiau reikia panaikinti tą ginčijamo sprendimo dalį, kuri nepakankamai motyvuota, kiek tai susiję su specifiniu prašymu leisti susipažinti su detaliomis *Caremar* metinių papildomų sąnaudų, patirtų užtikrinant keleivių vežimo maršrutą Neapolis – Beverello (Kapris) (Italija) keltais ir greitaeigiais keleiviniais laivais, sudedamosiomis dalimis.

94 Vis dėlto reikia iš esmės išnagrinėti pirmojo ginčijamo sprendimo, kiek jis susijęs su Sprendimo 2005/163 128 ir 140 konstatuojamosiose dalyse pateiktais analitiniais duomenimis, teisėtumą, nes Komisijos motyvai šiuo klausimu yra pakankami.

b) Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su teisės klaida taikant Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje nustatytą išimtį

95 Šis pirmasis pagrindas dalijamas į dvi dalis; pirma dalis susijusi su klaidingu teisiniu pagrindu, antra – su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmosios įtraukos pažeidimu.

Dėl pirmos dalies, susijusios teisės klaida pasirenkant teisinį pagrindą

— Šalių argumentai

96 Ieškovė pažymi, kad atsisakydama leisti susipažinti su dokumentais, susijusiais su *Caremar* teikiamos viešosios paslaugos papildomomis sąnaudomis, Komisija remiasi ne tik Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalimi, bet ir Reglamento Nr. 659/1999 20 straipsniu, EB 287 straipsniu ir Komunikatu dėl profesinės paslapties valstybės pagalbos sprendimuose.

97 Ieškovė mano, kad Komisija 2004 m. gruodžio 7 d. savo laiške klaidingai remiasi Komunikatu dėl profesinės paslapties valstybės pagalbos sprendimuose. Tiek, kiek pirmasis ginčijamas sprendimas patvirtina 2004 m. gruodžio 7 d. neigiamą sprendimą ir grindžiamas tomis pačiomis nuostatomis, visų pirma Komunikatu dėl profesinės paslapties valstybės pagalbos sprendimuose, jame padaryta formos klaida.

98 Tuo atveju, jei reikėtų remtis šiuo komunikatu, ieškovė teigia, kad pirmiausia turi būti vadovaujamasi juo, o ne Reglamentu Nr. 1049/2001, nes jame profesinės veiklos ir (arba) konfidencialios informacijos sąvokos yra apibrėžiamos konkrečiau ir išsamiau nei Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje.

99 Komisija teigia, kad pirmoje dalyje trūksta faktų, nes pirmasis ginčijamas sprendimas grindžiamas Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalimi, o Komunikatas dėl profesinės paslapties valstybės pagalbos sprendimuose jame iš viso neminimas.

100 *Caremar* palaiko Komisijos pateiktus argumentus.

— Teismo vertinimas

101 Remiantis teismų praktika iš Reglamento Nr. 1049/2004 8 straipsnio matyti, kad atsakymas į pirminę paraišką leisti susipažinti su dokumentais reiškia tik pirmosios pozicijos priėmimą šiuo klausimu, suinteresuotiesiems asmenims suteikiant galimybę Komisijos generalinio sekretoriaus paprašyti peržiūrėti minėtą poziciją (šiuo klausimu žr. 2006 m. liepos 6 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Franchet ir Byk prieš Komisiją*, T-391/03 ir T-70/04, Rink. p. II-2023, 47 punktą ir 84 punkte minėto Sprendimo *Co-Frutta prieš Komisiją* 35 punktą).

102 Todėl tik Komisijos generalinio sekretoriaus priimta priemonė, kuri laikoma sprendimu ir visiškai pakeičia ankstesnę poziciją atitinkamu klausimu, gali sukelti teisinių pasekmių, kurios daro poveikį pareiškėjo interesams, todėl dėl jos gali būti pareikštas ieškinys dėl panaikinimo (šiuo klausimu žr. 101 punkte minėto sprendimo *Franchet ir Byk prieš Komisiją* 47 ir 48 punktus; taip šiuo klausimu žr. 84 punkte minėto Sprendimo *Co-Frutta prieš Komisiją* 34–36 punktus). Taigi atsakymas į pirminę paraišką nesukelia teisinių pasekmių ir negali būti laikomas aktu, dėl kurio galima pateikti ieškinį.

103 Šioje byloje tik 2004 m. gruodžio 7 d. Komisijos Energetikos ir transporto generalinio direktorato atsakyme užsimenama apie Komunikatą dėl profesinės paslapties valstybės pagalbos sprendimuose, nurodant, kad prašomi duomenys pagal minėtą komunikatą yra konfidencialūs.

104 Pirmasis Komisijos generalinio sekretoriato ginčijamas sprendimas, kuris yra vienintelė sprendimo pobūdžio priemonė, visiškai pakeičianti ankstesnę 2004 m. gruodžio 7 d. poziciją (šiuo klausimu žr. 101 punkte minėto Sprendimo *Franchet ir Byk prieš*

Komisiją 47 ir 48 punktus; taip pat šiuo klausimu žr. 84 punkte minėto Sprendimo *Co-Frutta prieš Komisiją* 34–36 punktus), priešingai nei teigia ieškovė, negrindžiamas minėtu komunikatu.

105 Bendrasis Teismas neturi priimti sprendimo dėl motyvų, kuriais Komisijos Energetikos ir transporto generalinis direktoratas pasirėmė priimdamas pirminę poziciją ir kurių generalinis sekretorius pirmajame ginčijamame sprendime nenurodė (pagal analogiją žr. 2003 m. spalio 16 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Co-Frutta prieš Komisiją*, T-47/01, Rink. p. II-4441, 28–33 punktus).

106 Tad pirmą šio pagrindo dalį reikia atmesti.

Dėl antros ieškinio pagrindo dalies, susijusios su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmos įtraukos pažeidimu

— Šalių argumentai

107 Subsidiariai ieškovė teigia, kad duomenų, susijusių su *Caremar* viešosios paslaugos įpareigojimų vykdymo papildomomis sąnaudomis, atskleidimas negali pakenkti jos komerciniams interesams. Duomenims, susijusiems su viešosios paslaugos įpareigojimų vykdymo papildomomis sąnaudomis, netaikomi gamybos, platinimo ir gamybos paslapčių sąnaudų vertinimo metodai, ir todėl jie negali būti laikomi komercinėmis paslaptimis.

108 Ieškovė mano, kad siekiant laikytis EB 87 ir 88 straipsniuose nustatytos valstybės pagalbos kontrolės sistemos nustatyto skaidrumo principo viešosios paslaugos įpareigojimų vykdymo papildomos sąnaudos turi būti paskelbtos, nes jos yra bendros svarbos paslaugos. Šį iš Sutarties taisyklių išplaukiantį paskelbimo ir skaidrumo reikalavimą patvirtina teismo praktika, 1992 m. liepos 23 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2408/92 dėl Bendrijos oro vežėjų patekimo į Bendrijos vidaus oro maršrutus (OL L 240, p. 8; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 7 sk., 1 t., p. 426) 4 straipsnio 1 dalies h punktas ir Reglamento Nr. 3577/92 4 straipsnio 2 dalis. Skaidrumo reikalavimas tuo labiau turi būti taikomas šioje byloje, nes *Caremar* nebuvo atrinkta pagal viešųjų pirkimų konkurso procedūrą.

109 Ji taip pat mano, kad Komisijos atsisakymas atskleisti ginčijamų papildomų sąnaudų duomenis atitinka 79 punkte minėtą sprendimą *Altmark*, nes Komisija nustatė privalomas *ad hoc* taisykles įpareigodama analogiškais atvejais remtis nagrinėjamų paslaugų sąnaudų lyginamąja analize, lyginant su kitomis panašiomis sąlygomis veikiančiomis įmonėmis. Tokios analizės neatitinka *Caremar* konfidencialumo ir (arba) komercinių interesų apsaugos reikalavimų.

110 Ji taip pat ginčija Komisijos nuorodą į 79 punkte minėtą Sprendimą *British Airways ir kt. prieš Komisiją*, nes šioje byloje jis nesvarbus.

111 Jos manymu, atsižvelgiant į EB sutarties nuostatas, susijusias su valstybės pagalbos kontrole, viešasis interesas pateisina prašomų dokumentų atskleidimą. Ji mano, kad kadangi nėra jokio saugotino komercinio intereso, įrodinėti, jog egzistuoja viršesnis atskleidimą pateisinantis viešasis interesas, nėra reikalo.

112 Ji taip pat pažymi, kad *Caremar* nepateisino nei prašomų atskleisti dokumentų konfidencialaus pobūdžio, nei tuo labiau komercinio pranašumo, kurį ji būtų įgijusi susipažinusi su dokumentais, nei dėl to pateikė kokį nors įrodymą. Ji mano, kad *Caremar* nekyla jokia komercinė rizika paskelbiant duomenis, susijusius su nuostoliais ir Italijos institucijų suteiktomis subsidijomis, ir kad toks paskelbimas nedaro jokio poveikio komerciniams interesams.

113 Ieškovė ginčija Komisijos argumentą, kad jos paraiška nėra susijusi su šio proceso dalyku, nes ji buvo pateikta dėl viso Sprendimo 2005/163 teksto. Nors ji pripažįsta, kad „Sprendimo [2005/163] 128 ir 140 konstatuojamosiose dalyse pateiktose lentelėse tik pakartojami sudėtiniai duomenys, susiję su visa [Tirrenia grupės] įmonių veikla“, ieškovė mano, kad Komisija turi dokumentus, kuriais remiantis galima apskaičiuoti prašomus kiekybinius duomenis.

114 Ieškovė savo atsiliepime į ieškinį pažymi, kad prašomi dokumentai iš dalies yra istoriniai, nes jie susiję su anksčiau nei prieš Komunikato dėl profesinės paslapties valstybės pagalbos sprendimuose 14 punkto antroje įtraukoje numatytą penkerių metų laikotarpį *Caremar* suteiktomis subsidijomis.

115 Gavusi Teismo rašytinį paklausimą dėl išvadų, kurias reikėtų padaryti atsižvelgiant į pirma 44 punkte minėtą Sprendimą *Komisija prieš Technische Glaswerke Ilmenau*, ieškovė iš esmės teigia, kad nėra tenkinamos minėto sprendimo faktinės ir teisinės sąlygos, nes jos susijusios su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečios įtraukos, kuria nebuvo remtasi šioje byloje, aiškinimu.

116 Komisija atsikerta, kad iš tiesų ji paskelbė bendrus vykdant viešosios paslaugos įpareigojimus patirtų sąnaudų duomenis, ir paslėpė tik savikainos sudedamųjų dalių duomenis, t. y. duomenis, susijusius su įmonės gamybos sąnaudų struktūra.

117 Primindama, kad šios bylos dalyką sudaro tik vienas administracinėje stadijoje prašomas dokumentas, Komisija mano, jog ieškovė neatsižvelgė į teismo praktikoje daromą skirtumą tarp dokumentų ir informacijos sąvokų.

118 Kalbant apie 44 punkte minėto sprendimo *Komisija prieš Technische Glaswerke Ilmenau* svarbą, Komisija teigia, kad Teisingumo Teismo nurodyta būtinybė išlaikyti valstybės pagalbos procedūrų ir paraiškų leisti susipažinti su dokumentais nagrinėjimo nuoseklumą yra bendros svarbos, todėl į ją turi būti atsižvelgiama ir tuomet, kai Komisija turi saugoti trečiųjų šalių komercinius interesus, nesvarbu, ar paskelbiant sprendimą valstybės pagalbos srityje, arba nagrinėjant paraišką leisti susipažinti su dokumentais pagal Reglamentą Nr. 1049/2001.

119 *Caremar* teigia, kad Komisija teisingai nusprendė, jog prašomiems duomenims taikoma išimtis, susijusi su komercinių interesų apsauga, kaip tai numatyta Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje. Ji pažymi, kad Sprendimo 2005/163 128 ir 140 konstatuojamose dalyse pateiktose lentelėse nenurodyti duomenys yra susiję su kiekvienos regioninės įmonės patirtų sąnaudų visuma, su eksploatavimo produktais ir joms suteiktų metinių subsidijų suma. Ji, kaip ir Komisija, mano, jog ieškovė neįrodė nei, kad taikant Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje nustatytą išimtį, buvo padaryta vertinimo klaida, nei kad yra viršesnis viešas interesas, galintis pateisinti prašomų dokumentų atskleidimą. Tokį interesą ji privalo įvardyti savo paraiškoje, kad institucijai nereiktų šiuo klausimu pačiai spręsti.

120 Dėl 44 punkte minėto sprendimo *Komisija prieš Technische Glaswerke Ilmenau* svarbos, kaip ir Komisija *Caremar* teigia, kad Komisija galėjo teisingai grįsti savo Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmos įtraukos aiškinimą bendrąja prezumpcija, susijusia su valstybės pagalbos procedūra, pagal kurią paduodama paraiška leisti susipažinti su dokumentais.

— Teismo vertinimas

121 Reglamentu Nr. 1049/2001, kaip tai nurodoma jo ketvirtoje konstatuojamoje dalyje ir 1 straipsnyje, siekiama padaryti visuomenės teisę susipažinti su dokumentais kaip galima veiksmingesnę. Jis taikomas visiems institucijos turimiems dokumentams, tai yra, jos parengtiems arba gautiems ir esantiems jos žinioje, susijusiems su visomis Sąjungos veiklos sritimis, kaip tai nustatyta šio reglamento 2 straipsnio 3 dalyje.

122 Pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmą įtrauką institucijos nesuteikia galimybės susipažinti su dokumentais, dėl kurių atskleidimo nukentėtų atitinkamų komercinių fizinių arba juridinių asmenų interesų apsauga, nebent atskleisti reikalautų viršesnis viešasis interesas.

123 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką galimybės susipažinti su dokumentais išimtys turi būti aiškinamos ir taikomos siaurąja prasme, kad nebūtų užkertamas kelias taikyti bendrąjį principą, pagal kurį visuomenei suteikiamos kuo didesnės galimybės susipažinti su institucijų turimais dokumentais (2008 m. liepos 1 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Švedija ir Turco prieš Tarybą*, C-39/05 P ir C-52/05 P, Rink. p. I-4723, 36 punktas).

124 Be to, tokios paraiškos susipažinti su dokumentais nagrinėjimas turi būti konkretus. Iš tikrųjų vien tos aplinkybės, kad dokumentas susijęs su išimtimi saugomu interesu, nepakanka, kad būtų galima pateisinti tokios išimties taikymą. Toks taikymas iš principo gali būti pagrįstas, tik jei institucija iš anksto įvertino, pirma, ar dėl susipažinimo su dokumentu konkrečiai ir realiai nukentėtų saugomas interesas, ir, antra, Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 ir 3 dalyse numatytais atvejais, ar nėra viršesnio viešojo intereso, pateisinančio prašomo dokumento atskleidimą (2010 m. sausio 19 d. Sprendimo *Co-Frutta prieš Komisiją* 123 punktas; šiuo klausimu taip pat žr. 123 punkte minėto Sprendimo *Švedija ir Turco prieš Tarybą* 49 punktą).

125 Be to, rizika pakenkti saugomam interesui turi būti pagrįstai numatoma, o ne tik hipotetinė. Todėl siekdama taikyti išimtį institucija privalo atlikti konkretų tyrimą, kuris turi atsispindėti sprendimo motyvuose (šiuo klausimu žr. 2005 m. balandžio 13 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Verein für Konsumenteninformation prieš Komisiją*, T-2/03, Rink. p. II-1121, 69 punktą ir 101 punkte minėto Sprendimo *Franchet ir Byk prieš Komisiją* 115 punktą).

126 Būtent atsižvelgiant į šiuos principus reikia išnagrinėti, kaip Komisija, atsisakydama leisti susipažinti su prašomais dokumentais, taikė Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje numatytą išimtį.

127 Šioje byloje Komisija atsisakė leisti susipažinti su dokumentais, nes atskleidus Sprendimo 2005/163 128 ir 140 konstatuojamosiose dalyse esančius kiekybinius duomenis gali būti pakenkta suinteresuotų įmonių komerciniams interesams ir suteiktas pranašumas kitoms įmonėms, o tai prieštarautų Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmos įtraukos nuostatoms.

128 Pirmiausia reikia konstatuoti, kad dokumentuose, dėl kurių remiamasi išimtimi, gali būti konfidencialios informacijos, kuri patenka į išimties, susijusios su komercinių

interesų apsauga, sritį. Iš tiesų neatskleisti kiekybiniai duomenys atitinka *Tirrenia* grupės sąnaudų ir pajamų, kuriomis remiantis buvo apskaičiuota metinė bendros svarbos paslaugų teikimo kompensacija ir kurios gali būti laikomos komercine paslaptimi, paskirstymą.

129 Žinoma, visuomenės teisė susipažinti su institucijų dokumentais yra susijusi tik su dokumentais, o ne su bendresne informacija, ir nenustato pareigos institucijoms atsakyti į visus privataus asmens prašymus leisti susipažinti su informacija (šiuo klausimu žr. 82 punkte minėto Sprendimo *WWF European Policy Programme prieš Tarybą* 76 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką). Tačiau, priešingai nei teigia Komisija, ieškovė iš tiesų paprašė leisti susipažinti su dokumentais, kuriuose figūruoja Sprendime 2005/163 nepakartoti analitiniai duomenys.

130 Antra, reikia išnagrinėti, ar Komisija atliko konkretų ir individualų ieškovės paraiškoje nurodytų dokumentų turinio vertinimą.

131 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas pripažino, kad atitinkama institucija gali remtis bendromis prezumpcijomis, kurios taikomos tam tikroms dokumentų kategorijoms, nes panašūs bendro pobūdžio svarstymai gali būti taikomi prašymams atskleisti tokio paties pobūdžio dokumentus (žr. 44 punkte minėto Sprendimo Komisija prieš *Technische Glaswerke Ilmenau* 54 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

132 Jis nusprendė, kad valstybės pagalbos kontrolės procedūrų srityje tokias bendrąsias prezumpcijas gali lemti ir Reglamentas Nr. 659/1999 bei teismo praktika, susijusi su teise susipažinti su Komisijos administracinės bylos dokumentais (šiuo klausimu žr. 44 punkte minėto Sprendimo *Komisija prieš Technische Glaswerke Ilmenau* 55 punktą).

133 Teisingumo Teismas iš to padarė išvadą, jog aiškinant Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje nustatytą išimtį Bendrasis Teismas privalėjo atsižvelgti į aplinkybę, kad vykstant valstybės pagalbos kontrolės procedūrai suinteresuotieji asmenys, kiti nei atitinkama valstybė narė, neturi teisės susipažinti su Komisijos administracinės bylos dokumentais, ir dėl to pripažinti egzistuojant bendrąją prezumpciją, jog administracinės bylos dokumentų atskleidimas iš principo kelia grėsmę tyrimo tikslų apaugai (44 punkte minėto Sprendimo *Komisija prieš Technische Glaswerke Ilmenau* 61 punktas).

134 Šioje byloje prašomi dokumentai atitinka Sprendimo 2005/163 konfidencialią versiją ir dokumentus, kuriais remiantis buvo galima sužinoti nekonfidencialios sprendimo versijos 128 ir 140 konstatuojamose dalyse nenurodomus analitinius duomenis.

135 Net jei minėti dokumentai yra susiję su Komisijos valstybės pagalbos kontrolės administracine bylos medžiaga, Bendrasis Teismas mano, kad negali būti preziumuojama, kad vykdant viešosios paslaugos įpareigojimus patirtų papildomų sąnaudų sudedamųjų dalių ir visų kitų dokumentų atskleidimas, po kurio buvo galima susipažinti su kiekybiniais duomenimis, pažeidžia *Caremar* komercinių interesų apsaugą, kaip tai suprantama pagal Reglamento 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmą įtrauką.

136 Be to, tokia bendroji prezumpcija prieštarautų Komunikatui dėl profesinės paslapties valstybės pagalbos sprendimuose, kurio 17 konstatuojamoje dalyje numatoma, kad informacija, susijusi su viešųjų paslaugų organizavimu ir sąnaudomis, paprastai negali būti laikoma konfidencialia.

137 Todėl šioje byloje Komisija privalo išnagrinėti, ar dokumentų, kuriems taikoma išimtis, susijusi su komercinių interesų apsauga, atskleidimas kelia konkrečią ir rimtą grėsmę saugomam interesui.

138 Iš ginčijamo sprendimo matyti, kad pažymint, jog paslėpti duomenys yra susiję su sąnaudų, į kurias buvo atsižvelgta kiekvienos regioninės įmonės atžvilgiu apskaičiuojant metinę kompensaciją, kuri buvo išmokėta teikiant bendros svarbos paslaugas, paskirstymu ir nusprendžiant, kad kiekybinių duomenų atskleidimas gali pakenkti *Caremar* komerciniams interesams, Komisija atliko konkretų ir veiksmingą nagrinėjamų dokumentų tyrimą. Iš tiesų, atsižvelgiant į prašomų dokumentų pobūdį, kuriuos sudaro tokio paties pobūdžio duomenys, t. y. įvairios *Caremar* pajamų ir išlaidų apskaitos sudedamosios dalys, į kurias buvo atsižvelgta apskaičiuojant metinę kompensaciją bei nustatant jų apskaičiavimo būdus, Komisija, sugrupuodama minėtus duomenis pagal bendrą pavadinimą, galėjo juos konkrečiai ir veiksmingai įvertinti.

139 Dėl klausimo, susijusio su Komisijos atsisakymu pateikti prašomus dokumentus, pagrįstumo pažymėtina, kad analitiniai duomenys, kurie nepakartojami Sprendimo 2005/163 128 ir 140 konstatuojamosiose dalyse, yra susiję su atskiromis sąnaudų sudedamosiomis dalimis, į kurias buvo atsižvelgta apskaičiuojant metinę subsidiją; šie duomenys yra gauti iš konsultanto tyrimo dėl *Tirrenia* grupės įmonių veiklos pajamų ir išlaidų apskaitos pateikimo pagal kiekvieną maršrutą ir sezoną kriterijų vertinimo. Šios atskiros sąnaudų sudedamosios dalys, susijusios su *Caremar* 2000 m. veiklos pajamų ir išlaidų apskaita (veiklos pajamų ir išlaidų apskaita) (Sprendimo 2005/163 128 konstatuojamoji dalis) ir atskirų sudedamųjų dalių, į kurias buvo atsižvelgta apskaičiuojant metinę subsidiją laikotarpiu nuo 1992 m. iki 2000 m., raida (Sprendimo 2005/163 140 konstatuojamoji dalis), apima: i) komisinius agentūrai ir įsigijimo išlaidas, ii) uosto mokesčius ir uosto tranzito išlaidas bei kitas išlaidas, susijusias su laivų judėjimu, iii) veiklos sąnaudas, atitinkančias laivybos personalo išlaidas, iv) laivų priežiūros išlaidas, v) amortizacijos sąnaudas, vi) grynąsias finansines išlaidas, vii) administracinio personalo sąnaudas ir bendrąsias išlaidas, viii) kitas sąnaudas, susijusias su rinkliavomis ir mokesčiais, tačiau neįskaitant įmonėms taikomų mokesčių.

140 Šiuo klausimu reikia priminti, kad Komisija įpareigojama pagal EB 287 straipsnį neatskleisti suinteresuotiesiems asmenims informacijos, kuri pagal savo pobūdį sudaro profesinę paslaptį, kaip antai duomenų, susijusių su įmonės gavėjos vidaus veikimu, kuriai dėl jos pobūdžio gali būti taikoma profesinė paslaptis (79 punkte minėto Sprendimo *British Airways ir kt. prieš Komisiją* 63 punktas). Komercinė paslaptis

apibrėžiama kaip informacija, kurią ne tik paviešinus, bet ir paprasčiausiai perdavus kitam, ne ją pateikusiam teisės subjektui, galima padaryti didelę žalą informacijos pateikėjo interesams (šiuo klausimu žr. 1996 m. rugsėjo 18 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Postbank prieš Komisiją*, T-353/94, Rink. p. II-921, 87 punktą). Būtina, kad interesai, kurie gali būti pažeisti atskleidus informaciją, būtų objektyviai verti apsaugos. Vertinant, ar informacija yra konfidenciali, reikia pasverti teisėtus interesus, kurie neleidžia jos atskleisti, ir bendrąjį interesą, pagal kurį reikalaujama, kad institucijų veiksmai būtų kuo atviresni (2006 m. gegužės 30 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Bank Austria Creditanstalt prieš Komisiją*, T-198/03, Rink. p. II-1429, 71 punktas ir 2007 m. spalio 12 d. Sprendimo *Pergan Hilfsstoffe für industrielle Prozesse prieš Komisiją*, T-474/04, Rink. p. II-4225, 65 punktas).

141 Šioje byloje nagrinėjami duomenys, taip pat dokumentai, kuriuose šie duomenys pateikiami, susiję su tokiais audito bendrovės tikrinamais veiklos pajamų ir išlaidų apskaitos dokumentais, sudaro suinteresuotos bendrovės komercines paslaptis. Iš tiesų, paskelbdama tokius duomenis, Komisija *Caremar* konkurentams perduotų jos kelerių metų pajamų ir išlaidų duomenų apskaitos dokumentus, o tai reiškia, kad jos konkurentams būtų perduota informacija apie savikainą, susijusią su keliais transporto maršrutais, o tai galėtų pažeisti šios bendrovės interesus.

142 Todėl Komisija teisingai mano, kad tokių duomenų, kurie atitinka sąnaudų sudedamųjų dalių, susijusių su *Caremar* veiklos pajamų ir išlaidų apskaitos duomenimis, atskleidimas gali pakenkti jos komerciniams interesams ir pažeidžia Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmos įtraukos nuostatas.

143 Iš tiesų, kaip pažymi ieškovė, informacija, susijusi su viešųjų paslaugų teikimo organizavimu ir sąnaudomis, paprastai nelaikoma konfidencialia informacija, kaip matyti iš Komunikato dėl profesinės paslapties valstybės pagalbos sprendimuose 17 konstatuojamosios dalies.

144 Vis dėlto, konstatuotina, kad minėto Komunikato 3.1 punkte patikslinama, jog tokiai informacijai, susijusiai su viešųjų paslaugų organizavimu ir sąnaudomis, gali būti taikomos verslo paslaptys, kai ji turi faktinę ar potencialiai ekonominę vertę, ir jos atskleidimas ir panaudojimas kitoms įmonėms duotų ekonominės naudos. Net jei, kaip teigia ieškovė, skaidrumo principo laikymasis pateisina sudedamųjų dalių paskelbimą siekiant apskaičiuoti sprendimu dėl valstybės pagalbos skirtą valstybės subsidiją, pažymėtina, kad iš Sutartimis nustatytos sistemos, o būtent iš ES 1 straipsnio, EB 254 ir 255 straipsnių bei juose įtvirtintų atvirumo principo ir Bendrijų institucijų veiklos skaidrumo pareigos matyti, kad nesant nuostatų, tiesiogiai nurodančių ar draudžiančių skelbimą, institucijų teisė paviešinti savo priimtus aktus yra taisyklė. Vis dėlto ši taisyklė turi išimčių, kai, pavyzdžiui, nuostatomis, užtikrinančiomis profesinių paslapčių laikymąsi, Bendrijos teisė draudžia atskleisti šiuos aktus ar tam tikrą juose esančią informaciją (šiuo klausimu žr. 140 punkte minėto Sprendimo *Pergan Hilfsstoffe für industrielle Prozesse prieš Komisiją* 61 punktą).

145 79 punkte minėtas sprendimas *Altmark*, kuriuo ieškovė remiasi teigdama, kad viešosios paslaugos sąnaudų sudedamosios dalys turi būti paskelbti viešai, jog būtų galima taikyti Teisingumo Teismo nustatytus kriterijus siekiant nustatyti, ar valstybės kompensacija sudaro atlygį už įmonių gavėjų suteiktas paslaugas, susijusias su viešosios paslaugos įpareigojimų vykdymu, šioje byloje nėra svarbus. Iš tiesų šiame sprendime Teisingumo Teismas teigia, kad kompensacijos apskaičiavimo parametrai turi būti iš anksto objektyviai ir skaidriai nustatomi, bet nepatikslinama, ar viešosios paslaugos sąnaudų sudedamosios dalys turi būti atskleistos.

146 Trečia, reikia patikrinti, kaip teigia ieškovė, ar egzistuoja viršesnis viešasis interesas, kuris pateisintų dokumentų atskleidimą neatsižvelgiant į tai, jog tai gali pakenkti *Caremar* komercinių interesų apsaugai.

147 Reikia priminti, kad Reglamente Nr. 1049/2001 numatoma, kad jo 4 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytų išimčių negalima taikyti, jei atitinkamo dokumento atskleidimas pateisinamas viršesniu viešuoju interesu. Šiomis aplinkybėmis institucijai reikia pasverti, pirma, specifinį interesą, kuris turi būti saugomas neatskleidžiant atitinkamo dokumento, ir, antra, pirmiausia bendrąjį interesą padaryti šį dokumentą prieinamą, atsižvelgiant į padidėjusio skaidrumo teikiamą naudą, kaip tai nustatyta Reglamento Nr. 1049/2001 antroje konstatuojamoje dalyje: sudaryti sąlygas piliečiams artimiau dalyvauti sprendimų priėmimo procese ir garantuoti didesnį valdymo teisėtumą ir veiksmingumą bei aukštesnį atskaitomybės piliečiui mastą demokratinėje sistemoje (šiuo klausimu žr. 123 punkte minėto Sprendimo *Švedija ir Turco prieš Komisiją* 45 punktą).

148 Tačiau konkretus interesas, kuriuo gali pasiremti asmuo, prašantis leisti susipažinti su dokumentu, kuris yra su juo tiesiogiai susijęs, negali būti vertinamas kaip viršesnis viešasis interesas, kaip jis suprantamas pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies nuostatas (šiuo klausimu žr. 101 punkte minėto Sprendimo *Franchet ir Byk prieš Komisiją* 137 punktą). Darytina išvada, kad privatus interesas, kuriuo remiasi ieškovė, t. y. savo interesų gynyba siekiant pareikšti ieškinį, nėra viršesnis viešasis interesas, kaip jis suprantamas minėtoje nuostatoje.

149 Dėl ieškovės argumento, kad prašomi duomenys turi būti atskleisti, jei jie yra susiję su *Caremar* suteiktomis subsidijomis ankstesniu nei prieš penkerius metus laikotarpiu, primintina, kad iš Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punkto ir 48 straipsnio 2 dalies matyti, kad pirminiame ieškinyje turi būti, be kita ko, pateikiama teisinių pagrindų, kuriais remiamasi, santrauka ir kad vykstant procesui negalima pateikti naujų teisinių pagrindų, išskyrus tuos atvejus, kai jie grindžiami teisinėmis arba faktinėmis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos vykstant procesui. Todėl pagrindas, kuriuo toliau plėtojamas anksčiau tiesiogiai ar implicitiškai ieškinyje nurodytas pagrindas ir kuris glaudžiai su juo susijęs, turi būti pripažintas priimtinu. Tačiau pagrindas, kuris nėra grindžiamas teisinėmis arba faktinėmis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos vykstant procesui, turi būti pripažintas nepriimtinu. Iš tiesų šiomis aplinkybėmis niekas netrukdė ieškovėms pateikti šio pagrindo pareiškiant ieškinį (šiuo klausimu žr.

2001 m. lapkričio 13 d. Teisingumo Teismo trečiosios kolegijos pirmininko nutarties *Dürbeck prieš Komisiją*, C-430/00 P, Rink. p. I-8547, 17–19 punktus ir 2008 m. rugsėjo 9 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Bayer CropScience ir kt. prieš Komisiją*, T-75/06, Rink. p. II-2081, 136 punktą).

150 Šioje byloje ieškovė dublike teigdama, jog duomenys yra pernelyg pasenę, kad jie galėtų būti laikomi tinkamais, per vėlai pateikė naują argumentą, siekdama įrodyti, jog minėti duomenys turi būti jai atskleisti. Negali būti teigiama, kad šis kaltinimas tik praplečia anksčiau pateiktą pagrindą, todėl jis yra nepriimtinas.

151 Taigi antrą pirmojo pagrindo dalį reikia atmesti.

152 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, pirmasis pagrindas turi būti atmestas.

c) Dėl antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su nediskriminacijos principu

Šalių argumentai

153 Ieškovė jautėsi diskriminuojama, nes Komisija ankstesniame sprendime dėl valstybės pagalbos viešai paskelbė papildomas viešosios paslaugos įpareigojimų sąnaudas ir atitinkamos pagalbos sumą [2000 m. liepos 19 d. Komisijos Sprendimas 2001/156/EB,

susijęs su Ispanijos valstybės pagalba jūrų transporto sektoriui (nauja jūrų transporto viešųjų sutarčių paslaugų sutartis) (OL L 57, p. 32) (toliau – sprendimas *Trasmediterranea*)]. Ji pažymi, kad minėtame sprendime paskelbiami visi duomenys, susiję su viešosios paslaugos įpareigojimais, taip leidžiant konkuruojančioms įmonėms patikrinti jo pagrįstumą.

154 Komisija atsikerta, kad ieškovės nurodyta diskriminacija nepagrįsta faktais, nes Sprendime *Trasmediterranea* bendri įmonės rezultatai buvo paslėpti ir sudedamosios dalys, susijusios su skirtingomis savikainos sudedamosiomis dalimis nebuvo paskelbtos.

155 Bet kuriuo atveju, ar duomenys bus paskelbti sprendime, priklauso nuo to, ar valstybės narės ir (arba) suinteresuotieji asmenys pateiks prašymą konfidencialiai tvarkyti duomenis. Komisijos manymu, vien dėl paprasto administracinės praktikos nepastovumo sprendimas paskelbti ar ne tam tikrus duomenis nebūtinai tampa neteisėtas. Ji savo triplike priduria, kad dviejų sprendimų teisinis pagrindas skiriasi. Sprendime *Trasmediterranea* buvo būtina išnagrinėti atskirų transporto maršrutų sąnaudas, nes Ispanijos Karalystė pagalbos teikimą siejo su kiekvienu jūros transporto maršrutu, o šioje byloje Italijos Respublika pagalbą siejo su kiekvieno operatoriaus bendromis sąnaudomis.

156 *Caremar* pažymi, kad analogišku požiūriu, susijusiu su konfidencialumu, buvo vadovaujamasi sprendime *Trasmediterranea*. Ji pažymi, kad sprendime *Trasmediterranea* duomenys, susiję su kiekviena sąnaudų sudedamąja dalimi, taip pat su bendrais įmonės valdymo rezultatais, buvo paslėpti. Paskelbti buvo tik bendri sąnaudų ir pajamų vertinimai, kuriuos įmonė, įpareigota vykdyti sutartį dėl viešosios paslaugos teikimo, užregistravo sezono ir ne sezono laikotarpiu.

Teismo vertinimas

157 Remiantis teismo praktika, vienodo požiūrio principas, kuris yra vienas iš pagrindinių teisės principų, draudžia panašias situacijas vertinti skirtingai, o skirtingas – vienodai, jei tokio vertinimo negalima objektyviai pagrįsti (2001 m. spalio 2 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Martinez ir kt. prieš Parlamentą*, T-222/99, T-327/99 ir T-329/99, Rink. p. II-2823, 150 punktas ir 2009 m. spalio 14 d. Sprendimo *Bank Melli Iran prieš Tarybą*, T-390/08, Rink. p. II-3967, 56 punktas).

158 Šioje byloje ieškovė mano, kad ji buvo diskriminuojama, nes sprendime *Trasmediterranea* Komisija viešai paskelbė kiekvienos jūrų transporto maršruto duomenis, susijusius su viešąja paslauga.

159 Net darant prielaidą, kaip iš esmės teigia ieškovė, kad jos padėtis yra panaši į kiekvieno asmens, norinčio susipažinti su Sprendime *Trasmediterranea* nurodytais viešosios paslaugos įpareigojimų papildomų sąnaudų duomenimis, padėtį, konstatuotina, jog nors šiame sprendime Komisija viešosios paslaugos įpareigojimų papildomas sąnaudas nurodė skirtingai, palyginti su Sprendimu 2005/163, konkrečiai išskirdama viešosios paslaugos įpareigojimų papildomų sąnaudų sudedamųjų dalių kintamąsias ir fiksuotąsias išlaidas, ir Sprendime *Trasmediterranea* ir Sprendime 2005/163 paskelbdama tik bendrą viešosios paslaugos įpareigojimų sąnaudų sumą, o ne visų sąnaudų, kurios buvo įtrauktos apskaičiuojant metinę kompensaciją, sudedamąsias dalis.

160 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, negali būti daroma išvada, kad ieškovė buvo diskriminuojama.

161 Taigi, antrasis pagrindas, susijęs su nediskriminavimo principo pažeidimu, turi būti atmestas.

d) Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, susijusio su proporcingumo principo pažeidimu

Šalių argumentai

162 Ieškovė pažymi, kad Komisija pirmajame ginčijamame sprendime pabrėžia bendrų duomenų apsaugos reikalavimą nenagrinėdama paraiškos dėl galimybės susipažinti su viešosios paslaugos įpareigojimų, susijusių su maršrutu Neapolis–Beverello (Kapris), papildomomis sąnaudomis, savalaikiškumo. Ieškovės manymu, apibendrindama jos prašymą, Komisija pažeidė Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 6 dalį, kurioje numatyta, kad jei kuri nors iš išimčių yra taikoma tiktai kai kurioms dokumento dalims, likusios dokumento dalys yra išduodamos. Iš tiesų iš pirmojo ginčijamo sprendimo neaišku, ar duomenų, susijusių su maršrutu Neapolis–Beverello (Kapris), dalinis atskleidimas galėtų pažeisti *Caremar* komercinius interesus.

163 Ieškovė teigia, kad Komisija, nurodydama į bendrus Sprendime 2005/163 paskelbtus duomenis, nepaaiškina konkrečių atsisakymo leisti iš dalies susipažinti su dokumentais motyvų pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 6 dalį.

164 Komisija atsikerta, kad prašoma leisti susipažinti su Sprendimo 2005/163 128 ir 140 konstatuojamosiose dalyse pateiktose lentelėse, kuriose nėra analitinių duomenų, susijusių su vieninteliu maršrutu Neapolis–Beverello (Kapris), nurodytais duomenimis.

165 *Caremar*, kaip ir Komisija, teigia, kad šis ieškinys nepagrįstas, nes šioje byloje nebuvo galima sudaryti galimybės iš dalies susipažinti su dokumentais pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 6 dalį.

Teismo vertinimas

166 Konstatuotina, kad grįsdama šį pagrindą ieškovė kaltina Komisiją neatsižvelgus į jos prašymo leisti susipažinti su viešosios paslaugos įpareigojimų, susijusių su maršrutu Neapolis–Beverello (Kapris), vykdymo papildomomis sąnaudomis, dalį. Iš minėto pagrindo neišplaukia konkretūs kaltinimai, kad Komisija pažeidė proporcingumo principą.

167 Kadangi ieškovės kaltinimai yra susiję su pirmojo ginčijamo sprendimo motyvavimo stoka, reikia pasiremti pagrindu, susijusiu su pareigos motyvuoti pažeidimu, nurodytu ankstesniuose 81–93 punktuose.

168 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, pirma, ketvirtąjį pagrindą iš dalies reikia priimti, pirmąjį ginčijamą sprendimą iš dalies panaikinti, kaip nurodyta 93 punkte, o likusią ieškinio dalį byloje T-109/05 atmesti.

B — *Dėl ieškinio byloje T-444/05*

169 Savo ieškinyje byloje T-444/05 ieškovė nurodo šešis pagrindus, susijusius su, pirma, Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio 1 dalies pažeidimu, antra, pareigos motyvuoti pažeidimu, trečia, Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 4 ir 5 dalies pažeidimu, ketvirta, procedūros pažeidimu ir piktnaudžiavimu įgaliojimais ir, penkta, nediskriminavimo principo ir gynybos teisių pažeidimu. Subsidiariai, ieškovė šeštuoju pagrindu nurodo, jog Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalis yra neteisėta.

170 Pirmiausia reikia išnagrinėti trečiąjį pagrindą, susijusį su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 4 ir 5 dalies pažeidimu.

1. *Šalių argumentai*

171 Ieškovė teigia, kad Komisija, pateikdama paklausimą Italijos institucijoms pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 4 ir 5 dalis ir pasiremdama Italijos institucijų nesutarimu pateisinant atsisakymą leisti susipažinti su prašomais dokumentais, padarė tris klaidas.

172 Pirmiausia ieškovė mano, kad pateikdama paklausimą Italijos institucijoms Komisija pažeidė viešosios paslaugos papildomų sąnaudų sudedamųjų dalių skelbimo taisykles, nes neleido identifikuoti valstybės pagalbos, ją kvalifikuoti ir apskaityti. Viešosios paslaugos įpareigojimų vykdymo papildomų sąnaudų, kurios kompensuojamos iš valstybės pagalbos, duomenis paskelbti būtina pagal Komunikate dėl profesinės paslapties valstybės pagalbos sprendimuose ir 79 punkte minėto sprendimo *Altmark* valstybės pagalbos režimo nustatytą skaidrumo reikalavimą.

173 Antra, pažymėdama, kad Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 4 ir 5 dalių nuostatos leidžia tik pateikti paklausimą trečiajai šaliai – nagrinėjamo dokumento autorei, – ieškovė teigia, kad šioje byloje Komisija turėjo pateikti paklausimą *Caremar,* o ne Italijos institucijoms, nes prašomi dokumentai kilo iš šios bendrovės. Tad pasirinktas teisinis pagrindas yra klaidingas.

174 Ieškovė taip pat teigia, kad skirtingų Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalies lingvistinių versijų palyginimas, šio reglamento 9 straipsnyje nustatyto režimo tyrimas ir 2005 m. kovo 17 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Scippacercola prieš Komisiją* (T-187/03, Rink. p. II-1029) nuostatos veda prie išvados, kad Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalyje nustatytą išimtį reikia aiškinti taip, kad ji nurodo į dokumentus, kurių autorė yra valstybė narė.

175 Jos manymu, nors Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalis turi būti aiškinama taip, kad valstybė narė turi veto teisę, kiek tai susiję su iš jos kilusio dokumento atskleidimu, fiziniai asmenys automatiškai išskiriami iš asmenų grupės, kuriems gali būti leista susipažinti su iš valstybės narės kilusiais dokumentais.

176 Trečia, ieškovė teigia, kad paklausimas Italijos institucijoms nėra svarbus, nes Italijos institucijos ir *Caremar* buvo tinkamai atsiklaustos pagal Reglamento Nr. 659/1999 25 straipsnyje nustatytą procedūrą.

177 Atsikirsdama Komisija visų pirma nurodo, kad ieškovės kaltinimai yra nepriimtini ir nepagrįsti. Italijos institucijų prašymas neatskleisti dokumento pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalį yra privalomas ir gali būti užginčytas tik Italijos teisme, net jei jis sudaro vėlesnio akto pagrindą.

178 Pakartodama tris ieškovės kaltinimus, Komisija teigia pirmiausia, kad argumentai, susiję su tariamais skaidrumo reikalavimais valstybės pagalbos srityje ir Komunikatu dėl profesinės paslapties valstybės pagalbos sprendimuose, nėra svarbūs, nes antrasis ginčijamas sprendimas buvo priimtas pagal Reglamentą Nr. 1049/2001.

179 Pirmiausia, kiek tai susiję su ankstesne sprendimų priėmimo praktika, Komisija primena, kad, ar tam tikri duomenys sprendime paskelbiami, gali priklausyti nuo to, jog valstybė narė ir (arba) suinteresuotieji asmenys paprašė juos tvarkyti konfidencialiai arba, priešingai, leido tam tikrą informaciją paskelbti.

180 Komisija mano, kad Reglamento Nr. 1049/2001, susijusio su trečiųjų šalių atsiklausimu, 4 straipsnio 4 dalis bendrai šioje byloje netaikoma, nes valstybių narių pateiktiems dokumentams taikoma minėto reglamento 4 straipsnio 5 dalyje nustatyta speciali norma (*lex specialis*).

181 Antra, Komisija mano, kad minėto reglamento 4 straipsnio 5 dalis yra susijusi ne tik su dokumentais, kurių autorėmis yra valstybės narės, bet taip pat su iš šių valstybių narių kilusiais dokumentais.

182 Ji taip pat teigia, kad tiek iš Reglamento Nr. 1049/2001 15 konstatuojamosios dalies, tiek iš nusistovėjusios Teismo praktikos matyti, kad valstybėms narėms suteikta veto teisė atskleisti dokumentus, kaip nustatyta Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalyje, pateisinama tuo, kad šiuo reglamentu nei siekiama pakeisti nacionalinės teisės aktus galimybės susipažinti su dokumentais srityje, nei daromas toks poveikis.

183 Gavusi rašytinį klausimą – jis šalims buvo pateiktas 2008 m. spalio 10 d., – kuriuo raginama pateikti savo pastabas dėl darytinų išvadų pagal 33 punkte minėtą Sprendimą *Švedija prieš Komisiją*, Komisija prie savo atsakymo pridėjo 2005 m. liepos 8 d. Italijos institucijų laišką, iš kurio matyti, jog pastarosios atsisakė atskleisti ieškovei prašomus dokumentus, nes tai pakenktų *Caremar* komercinių interesų apsaugai, kaip tai nustatoma Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje. Komisijos manymu, Italijos institucijos, remdamosi viena iš Reglamento

Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1–3 dalyse nustatytų išimčių, tinkamai motyvavo savo prieštaravimą. Ji pridūrė, kad galima motyvavimo stoka bet kuriuo atveju šioje byloje neturėjo jokio poveikio akto teisėtumui, nes Italijos institucijų motyvuotas atsisakymas jai buvo privalomas ir įpareigojo atmesti paraišką leisti susipažinti su dokumentais, ir bet kuriuo atveju dėl jo remiantis antruoju ginčijamu sprendimu galėjo būti priimtas tik identiškas sprendimas (šiuo klausimu žr. 2003 m. gruodžio 3 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Audi prieš VRDT (TDI)*, T-16/02, Rink. p. II-5167, 97 punktą ir 2006 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *FNCBV prieš Komisiją*, T-217/03 ir T-245/03, Rink. p. II-4987, 263 punktą).

184 Trečia, dėl kaltinimo, kad Italijos institucijoms pateiktas atsiklausimas neteko dalyko, nes jų jau buvo atsiklausta, kaip tai nustatyta Reglamento Nr. 659/1999 25 straipsnyje, Komisija atsikerta, kad būtent dėl to, jog Italijos Respublika jau buvo pareiškusi apie savo nesutikimą dėl Sprendimo 2005/163 – jo nekonfidencialios versijos – 128 ir 140 konstatuojamosiose dalyse pateiktose lentelėse nurodytų analitinių duomenų atskleidimo, ji privalėjo atsiklausti minėtos valstybės narės prieš nagrinėdama paraišką dėl galimybės susipažinti su analogiškais duomenimis pagal Reglamentą Nr. 1049/2001.

185 Italijos Respublika, Taryba ir *Caremar* palaiko visus Komisijos argumentus. Italijos Respublika ir *Caremar* pirmiausia primena, kad Teismo 2004 m. lapkričio 30 d. Sprendime *IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds prieš Komisiją* (T-168/02, Rink. p. II-4135) Bendrasis Teismas paaiškino Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalį taikymo sritį patikslindamas, jog pagal minėtą nuostatą valstybė narė gali prašyti institucijos neatskleisti iš tos valstybės narės kilusio dokumento be jos išankstinio sutikimo. Taigi, priešingai nei teigė ieškovė, valstybės narės prašymas pagal šią nuostatą ją įpareigoja neatskleisti nagrinėjamo dokumento.

2. *Teismo vertinimas*

186 Pirmiausia reikia išnagrinėti antrą ieškovės kaltinimą, kad Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalyje nustatyta išimtis yra susijusi su dokumentais, kurių autorė yra valstybė narė.

187 Priimdamas Reglamentą Nr. 1049/2001 teisės aktų leidėjas panaikino iki tol galiojusią autoriaus taisyklę. Kaip tai matyti iš 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos sprendimo 93/731/EB dėl galimybės visuomenei susipažinti su Tarybos dokumentais (OL L 340, p. 43), 1994 m. vasario 8 d. Komisijos sprendimo 94/90/EAPB, EB, Euratomas dėl galimybės visuomenei susipažinti su Komisijos dokumentais (OL L 46, p. 58) ir 1997 m. liepos 10 d. Europos Parlamento sprendimo 97/632/EB, EAPB, Euratomas dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento dokumentais (OL L 263, p. 27) tokia taisyklė reiškia, jog kai institucijos turimo dokumento autorius yra fizinis ar juridinis asmuo, valstybė narė, kita Bendrijos institucija ar įstaiga arba kita nacionalinė ar tarptautinė organizacija, paraiška dėl galimybės susipažinti su dokumentu turi būti adresuojama tiesiogiai šio dokumento autoriui (33 punkte minėto Sprendimo *Švedija prieš Komisiją* 56 punktas).

188 Teisingumo Teismas patikslino, kad Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalis taikoma ne tik dokumentams, kurių autorės arba rengėjos yra valstybės narės; bet potencialiai ji taip pat taikoma kiekvienam iš šios valstybės narės „kilusiam“ dokumentui – visiems dokumentams, nesvarbu, kas jį parengė, – kurį valstybė narė perduoda institucijai. Šiuo atveju svarbus yra tik vienas kriterijus, būtent dokumento kilmės kriterijus ir suinteresuotosios valstybės narės, disponuojančios dokumentu, nesutikimas jį atskleisti (33 punkte minėto Sprendimo *Švedija prieš Komisiją* 61 punktas).

189 Šiame kaltinime ieškovė taip pat teigia, kad Komisijos aiškinimas, jog valstybė narė turi veto teisę atskleisti iš jos kilusį dokumentą, kuris buvo perduotas šioms institucijoms, iš kiekvieno asmens atimtų teisę susipažinti su iš šios valstybės kilusiais dokumentais.

190 Primintina, kad antrajame ginčijamajame sprendime Komisija atsisakė pateikti ieškovei dokumentus, susijusius su metinėmis *Caremar* papildomomis sąnaudomis, patirtomis vykdant viešosios paslaugos įpareigojimus, susijusius su maršrutu Neapolis–Beverello (Kapris), nes Italijos institucijos aiškiai pareiškė apie savo nesutikimą atskleisti minėtus duomenis pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalį.

191 Tokiomis aplinkybėmis Teisingumo Teismas nusprendė, kad aiškinant Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalį kaip suteikiančią valstybei narei bendrą ir besąlygišką veto teisę visiškai laisvai ir nemotyvuojant savo sprendimo nesutikti su bet kokio Bendrijos institucijos turimo dokumento atskleidimu vien dėl to, kad šis dokumentas kilęs iš šios valstybės narės, būtų nesuderinama su šio Reglamento Nr. 1049/2001 tikslais (33 punkte minėto Sprendimo *Švedija prieš Komisiją* 58 punktas).

192 Tačiau atskirais elementais patvirtinamas minėto 4 straipsnio 5 dalies aiškinimas, kad šia nuostatos atitinkamai valstybei narei suteiktos teisės įgyvendinimą riboja esminės to paties straipsnio 1–3 dalyje išvardytos išimtys, todėl valstybė narė šiuo atžvilgiu tik turi teisę dalyvauti priimant Bendrijos sprendimus. Esant tokiai perspektyvai, išankstinis valstybės narės sutikimas, kuris numatytas šioje 5 dalyje, panašus ne į diskrecinę veto teisę, bet į tam tikrą nuomonę, kad nėra 1–3 dalyje išvardytų išimčių taikymo motyvų (33 punkte minėto Sprendimo *Švedija prieš Komisiją* 76 punktas).

193 Kalbant apie taip aiškinamos Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalies procedūrinius padarinius, reikia pirmiausia pastebėti: kadangi Bendrijos teisės taisyklių įgyvendinimas yra kartu pavestas institucijai ir valstybei narei, kuri įgyvendino šia 5 dalimi suteikiamą galimybę, ir todėl tokį įgyvendinimą lemia tarp jų vykstantis dialogas, jos turi, laikydamosi EB 10 straipsnyje numatytos lojalaus bendradarbiavimo pareigos, veikti ir bendradarbiauti taip, kad šios taisyklės būtų taikomos veiksmingai (33 punkte minėto Sprendimo *Švedija prieš Komisiją* 85 punktas).

194 Iš to visų pirma išplaukia, kad paraišką dėl galimybės visuomenei susipažinti su iš valstybės narės kilusiu dokumentu gavusi institucija ir ši valstybė narė turi, jeigu apie šią paraišką ši institucija pranešė minėtai valstybei narei, nedelsiant pradėti sąžiningą dialogą dėl galimo Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1–3 dalyse numatytų išimčių taikymo, ir toliau sutelkiant dėmesį į būtinybę leisti šiai institucijai pateikti nuomonę per terminus, per kuriuos šio reglamento 7 ir 8 straipsniai įtvirtina jai pareigą priimti sprendimą dėl šios paraiškos dėl galimybės visuomenei susipažinti su dokumentais (33 punkte minėto Sprendimo *Švedija prieš Komisiją* 86 punktas).

195 Be to, atitinkama valstybė narė, kuri šio dialogo pabaigoje nesutinka atskleisti aptariamą dokumentą, turi motyvuoti šį nesutikimą atsižvelgdama į minėtas išimtis. Institucija iš tikrųjų negali priimti valstybės narės pareikšto nesutikimo atskleisti iš jos kilusį dokumentą, jeigu šis nesutikimas visiškai nemotyvuotas arba pateikti motyvai suformuluoti neatsižvelgiant į Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1–3 dalyse numatytas išimtis. Kai, nepaisant aiškaus institucijos išreikšto raginimo atitinkamai valstybei narei, ši ir toliau nepateikia tokių motyvų, ši institucija turi, jeigu ji mano, kad nė viena iš minėtų išimčių netaikoma, leisti susipažinti su prašomu dokumentu (33 punkte minėto Sprendimo *Švedija prieš Komisiją* 87 ir 88 punktai).

196 Galiausiai, kaip, be kita ko, matyti iš šio reglamento 7 ir 8 straipsnių, pati institucija turi motyvuoti sprendimą, kuriuo ji pareiškėjui nesuteikia galimybės susipažinti su dokumentais. Tokia pareiga reiškia, kad savo sprendime institucija ne tik pamini atitinkamos valstybės narės pareikštą nesutikimą dėl prašomo dokumento atskleidimo, bet ir išdėsto šios valstybės narės nurodytas priežastis, kodėl buvo nuspręsta taikyti vieną iš teisės susipažinti su dokumentais išimčių, numatytų to paties reglamento 4 straipsnio 1–3 dalyse. Tokios nuorodos iš tikrųjų gali leisti pareiškėjui suprasti atmetimo ištakas ir priežastis, o kompetentingam teismui – prireikus vykdyti jam priskirtą kontrolę (33 punkte minėto Sprendimo *Švedija prieš Komisiją* 89 punktas).

197 Šioje byloje iš antrojo ginčijamo sprendimo matyti, kad Komisija atsisakė leisti susipažinti su prašomais dokumentais, nes Italijos institucijos tam aiškiai priešinosi, tačiau plačiau nepaaiškino, kuria Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1–3 dalyse numatyta išimtimi pasirėmė Italijos institucijos.

198 Gavusi Teismo rašytinį klausimą dėl išvadų, kurias reikia padaryti pagal 33 punkte minėtą sprendimą *Švedija prieš Komisiją*, Komisija pateikė 2005 m. liepos 8 d. Italijos institucijų laišką, į kurį ji atsakė 2008 m. spalio 30 dieną. Iš šio Italijos institucijų laiško matyti, kad jos atsisakė leisti susipažinti su ieškovės prašomais duomenimis, nes juos atskleidus būtų pakenkta *Caremar* komercinių interesų apsaugai, kaip tai nustatyta Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje.

199 Šioje byloje Bendrasis Teismas pasibaigus rašytinei proceso daliai neturi vertinti antrojo ginčijamo sprendimo teisėtumo atsižvelgiant į Komisijos 2008 m. spalio 30 d. pateiktus papildomus motyvus po to, kai buvo priimtas 33 punkte minėtas sprendimas *Švedija prieš Komisiją*. Sprendimo motyvai turi būti nurodomi pačiame sprendime ir į vėliau Komisijos pateiktus paaiškinimus, išskyrus ypatingas aplinkybes, negali būti atsižvelgiama. Todėl darytina išvada, kad sprendimo motyvavimas turi būti išdėstytas pačiame sprendime, o ne išplaukti iš vėliau pateiktų rašytinių ar žodinių

paaiškinimų, jei dėl nagrinėjamo sprendimo jau yra pareikštas ieškinys Sąjungos teisme (šiuo klausimu žr. 2005 m. birželio 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Corsica Ferries France prieš Komisiją*, T-349/03, Rink. p. II-2197, 287 punktą).

200 Taip pat negalima sutikti, kad galima motyvavimo stoka šioje byloje bet kokiu atveju neturėjo jokio poveikio akto teisėtumui, nes Italijos institucijų motyvuotas atsisakymas buvo privalomas Komisijai ir dėl jo remiantis antruoju ginčijamu sprendimu galėjo būti priimtas tik analogiškas sprendimas.

201 Iš tiesų, Komisijos minėta teismo praktika (184 punkte minėto sprendimo 97 punktas ir pirma 182 punkte minėto sprendimo *FNCBV prieš Komisiją* 263 punktas) šioje byloje nėra svarbi, nes antrojo ginčijamo sprendimo motyvavimo stoka negali leisti Bendrajam Teismui patikrinti, ar Komisijos atsisakymas atskleisti iš Italijos institucijų kilusius dokumentus grindžiamas vienu iš Italijos institucijų nurodytu pagrindu, kad būtų galima padaryti išvadą dėl Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1–3 dalyse numatytos išimties iš teisės susipažinti su dokumentais taikymo (šiuo klausimu žr. 33 punkte minėto Sprendimo *Švedija prieš Komisiją* 89 punktą). Tai, kad Komisija ketino priimti analogišką sprendimą dėl antrojo ginčijamo sprendimo esmės, nes ji turi atsižvelgti į Italijos institucijų pareikštą nesutikimą pagal Sprendimą *Švedija prieš Komisiją*, vis dėlto negali atimti iš Teismo teisės patikrinti sprendimo, kuris sudaro šio ieškinio dalyką, teisėtumą.

202 Todėl antrasis ginčijamas sprendimas turi būti panaikintas, nes Komisija nenurodė pagrindų, kuriais rėmėsi Italijos institucijos padarydamos išvadą dėl vienos iš Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1–3 dalyse numatytų išimčių iš teisės susipažinti su dokumentais taikymo, nesant reikalo nagrinėti kitų trečiajame ir kituose penkiuose pagrinduose, kuriais grindžiamas jos ieškinys, ieškovės nurodytų kaltinimų.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

A — *Byla T-109/05*

203 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą, jeigu kiekvienos šalies dalis reikalavimų patenkinama, o dalis atmetama, Bendrasis Teismas gali paskirstyti išlaidas šalims.

204 Kadangi šioje byloje ieškinys byloje T-109/05 iš dalies buvo patenkintas, ginčo aplinkybės būtų teisingai įvertintos, jei būtų nuspręsta, jog Komisija padengia trečdalį savo ir trečdalį ieškovės bylinėjimosi išlaidų, o pastaroji padengia du trečdalius savo ir du trečdalius Komisijos bylinėjimosi išlaidų.

205 Be to, Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 4 dalies trečią pastraipą Bendrasis teismas gali nurodyti, kad *Caremar*, į bylą įstojusi šalis palaikyti Komisijos reikalavimų, turi pati padengti savo bylinėjimosi išlaidas.

B — *Byla T-444/05*

206 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Komisija pralaimėjo bylą, ji turi padengti bylinėjimosi išlaidas pagal ieškovės pateiktus reikalavimus.

207 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 4 dalies pirmą pastraipą į bylą įstojusios valstybės narės turi pati padengti savo bylinėjimosi išlaidas. Taigi Italijos Respublika padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 4 dalį Taryba ir *Caremar* padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija)

nusprendžia:

1. Panaikinti 2005 m. vasario 3 d. Komisijos sprendimą D (2005) 997 tiek, kiek jis susijęs su atsisakymu leisti susipažinti su detaliomis *Caremar SpA* papildomų sąnaudų, patirtų vykdant jai nustatytus viešosios paslaugos įpareigojimus, susijusius su keleiviu vežimu maršrutu Neapolis–Beverello (Kapris) (Italija) keltais ir greitaeigiais keleiviniais laivais, sudedamosiomis dalimis.

2. Atmesti kitus ieškinio byloje T-109/05 reikalavimus.

3. Komisija padengia trečdalį savo ir trečdalį *Navigazione Libera del Golfo Srl (NLG)* bylinėjimosi išlaidų, o pastaroji padengia du trečdalius savo ir du trečdalius Komisijos bylinėjimosi išlaidų byloje T-109/05.

4. ***Caremar*** **padengia savo bylinėjimosi išlaidas byloje T-109/05.**

5. **Panaikinti 2005 m. spalio 12 d. Komisijos sprendimą D (2005) 9766.**

6. **Komisija padengia bylinėjimosi išlaidas byloje T-444/05.**

7. **Italijos Respublika, Europos Sąjungos Taryba ir** ***Caremar*** **padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Czúcz Labucka O'Higgins

Paskelbta 2011 m. gegužės 24 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.

Turinys

Teisinis pagrindas ..... II - 2489

Ginčų aplinkybės ir procedūra ..... II - 2495

Šalių reikalavimai ..... II - 2502

Dėl teisės ..... II - 2505

A — Dėl ieškinio byloje T-109/05 ..... II - 2505

1. Dėl ginčo ..... II - 2505

a) Šalių argumentai ..... II - 2505

b) Teismo vertinimas ..... II - 2506

2. Dėl priimtinumo ..... II - 2508

a) Šalių argumentai ..... II - 2508

b) Teismo vertinimas ..... II - 2509

3. Dėl esmės ..... II - 2510

a) Dėl ketvirtojo ieškinio pagrindo, susijusio su pareigos motyvuoti pažeidimu ..... II - 2511

Šalių argumentai ..... II - 2511

Teismo vertinimas ..... II - 2512

b) Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su teisės klaida taikant Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje nustatytą išimtį ..... II - 2517

Dėl pirmos dalies, susijusios teisės klaida pasirenkant teisinį pagrindą ..... II - 2518

— Šalių argumentai ..... II - 2518

— Teismo vertinimas ..... II - 2519

Dėl antros ieškinio pagrindo dalies, susijusios su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmos įtraukos pažeidimu ..... II - 2520

— Šalių argumentai ..... II - 2520

— Teismo vertinimas ..... II - 2524

c) Dėl antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su nediskriminacijos principu ... II - 2532

Šalių argumentai ..... II - 2532

Teismo vertinimas ..... II - 2534

d) Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, susijusio su proporcingumo principo pažeidimu ..... II - 2535

Šalių argumentai ..... II - 2535

Teismo vertinimas ..... II - 2536

B — Dėl ieškinio byloje T-444/05 ..... II - 2536

1. Šalių argumentai ..... II - 2537

2. Teismo vertinimas ..... II - 2541

Dėl bylinėjimosi išlaidų ..... II - 2546

A — Byla T-109/05 ..... II - 2546

B — Byla T-444/05 ..... II - 2546